PID U0HSX00MZQ8J
Č. j. ÚOHS-21247/2026/500
Sp. zn. ÚOHS-S0041/2026/VZ
Datum, místo 15. 6. 2026, Brno

ROZHODNUTÍ
ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže příslušný podle § 248 ve spojení s § 270 odst. 5 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, ve správním řízení zahájeném dne 16. 1. 2026 z moci úřední, jehož účastníkem je

- obviněný – Dopravní podnik hl. m. Prahy, akciová společnost, IČO 00005886, se sídlem Sokolovská 42/217, 190 00 Praha, zastoupen na základě plné moci ze dne 19. 11. 2024 JUDr. Jaromírem Císařem, Ph.D., advokátem, ev. č. ČAK 07145, PORTOS, advokátní kancelář s.r.o., se sídlem Hvězdova 1719/2b, Nusle, 140 00 Praha 4,

ve věci možného spáchání přestupku podle § 268 odst. 1 písm. c) citovaného zákona obviněným při uzavírání rámcové dohody s názvem „Zajištění fyzické ostrahy objektů Dopravního podniku hl. m. Prahy, a.s.“ ve zjednodušeném režimu podle § 129 odst. 2 písm. a) zákona, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 6. 9. 2024 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 9. 9. 2024 pod ev. č. Z2024-043601, ve znění pozdějších oprav a v Úředním věstníku Evropské unie dne 9. 9. 2024 pod ev. č. 540133 2024, ve znění pozdějších oprav,

rozhodl takto:

I.

Obviněný – Dopravní podnik hl. m. Prahy, akciová společnost, IČO 00005886, se sídlem Sokolovská 42/217, 190 00 Praha **– se dopustil přestupku podle § 268 odst. 1 písm. c) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, v rozhodném znění, tím, že při uzavírání rámcové dohody s názvem „Zajištění fyzické ostrahy objektů Dopravního podniku hl. m. Prahy, a.s.“** ve zjednodušeném režimu podle § 129 odst. 2 písm. a) zákona, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 6. 9. 2024 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 9. 9. 2024 pod ev. č. Z2024-043601, ve znění pozdějších oprav a v Úředním věstníku Evropské unie dne 9. 9. 2024 pod ev. č. 540133 2024, ve znění pozdějších oprav, **stanovil zadávací podmínky v zadávacím řízení v rozporu s § 36 odst. 1 citovaného zákona, když v bodě 1. písm. e) tabulky technické kvalifikace uvedené v čl. 11 zadávací dokumentace stanovil**, že dodavatel splňuje kritérium technické kvalifikace „*seznam významných služeb poskytnutých za poslední 3 roky před zahájením zadávacího řízení včetně uvedení ceny a doby jejich poskytnutí a identifikace objednatele*“, pokud realizoval za poslední 3 roky před zahájením zadávacího řízení „*alespoň 1 službu, jejímž předmětem bylo poskytování fyzické ostrahy objektu nebo objektů s výskytem kolejových vozidel určených pro veřejnou dopravu, kde bezpečnostní pracovníci musejí mít odborné školení pro vstup do kolejiště*“, aniž by pro to existoval objektivní důvod, čímž stanovil minimální úroveň pro splnění prokázání výše uvedeného kritéria technické kvalifikace nepřiměřeně vzhledem ke složitosti předmětu rámcové dohody, **čímž nedůvodně omezil účast ostatních způsobilých dodavatelů ve výše uvedeném zadávacím řízení a vytvořil tak bezdůvodnou**

překážku hospodářské soutěže a zároveň nedodržel zásadu přiměřenosti zakotvenou v § 6 odst. 1 citovaného zákona a zásadu zákazu diskriminace zakotvenou v § 6 odst. 2 citovaného zákona, a dne 18. 6. 2025 uzavřel s dodavatelem CENTR GROUP – CENTR GROUP Elmont, jenž je tvořen společníky:

- CENTR GROUP a.s., IČO 26865301, se sídlem Na Příkopě 1096/19, Staré Město, 110 00 Praha 1, a
- CENTR GROUP Elmont s.r.o., IČO 27810941, se sídlem náměstí Jurije Gagarina 2046/1b, Slezská Ostrava, 710 00 Ostrava,

rámcovou dohodu.

II.

Za spáchání přestupku uvedeného ve výroku I. tohoto rozhodnutí se obviněnému – Dopravní podnik hl. m. Prahy, akciová společnost, IČO 00005886, se sídlem Sokolovská 42/217, 190 00 Praha – podle § 268 odst. 2 písm. a) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů – **ukládá**

pokuta ve výši 800 000 Kč (osm set tisíc korun českých).

Pokuta je splatná do dvou měsíců od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

III.

Podle § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, v návaznosti na § 79 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, a § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, se obviněnému – Dopravní podnik hl. m. Prahy, akciová společnost, IČO 00005886, se sídlem Sokolovská 42/217, 190 00 Praha – ukládá

uhradit náklady řízení ve výši 2 500 Kč (dva tisíce pět set korun českých).

Náklady řízení jsou splatné do dvou měsíců od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

ODŮVODNĚNÍ

I. PRŮBĚH ZADÁVACÍHO ŘÍZENÍ

1. Obviněný – Dopravní podnik hl. m. Prahy, akciová společnost, IČO 00005886, se sídlem Sokolovská 42/217, 190 00 Praha, zastoupen na základě plné moci ze dne 19. 11. 2024 JUDr. Jaromírem Císařem, Ph.D., advokátem, ev. č. ČAK 07145, PORTOS, advokátní kancelář s.r.o., se sídlem Hvězdova 1719/2b, Nusle, 140 00 Praha 4 (dále jen „obviněný“) – jakožto veřejný zadavatel dle § 4 odst. 1 písm. e) zákona č. 134/2016, o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“), zahájil postup směřující k uzavření rámcové dohody s názvem „Zajištění fyzické ostrahy objektů Dopravního podniku hl. m. Prahy, a.s.“ ve zjednodušeném režimu podle § 129 odst. 2 písm. a) zákona, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 6. 9. 2024 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 9. 9. 2024 pod ev. č. Z2024-043601, ve znění pozdějších oprav a v Úředním věstníku Evropské unie dne 9. 9. 2024 pod ev. č. 540133 2024, ve znění pozdějších oprav (dále jen „rámcová dohoda“).

2. V čl. 6 bodu 6.3. zadávací dokumentace vymezil obviněný předmět plnění rámcové dohody jako *„zajištění fyzické ostrahy vybraných objektů zadavatele a dále zajištění fyzické ostrahy dle aktuálních potřeb zadavatele.“.*

3. V čl. 7 bodu 7.1. zadávací dokumentace obviněný uvedl, že předpokládaná hodnota rámcové dohody činí 800 000 000 Kč bez DPH.

4. V bodě 1. písm. e) tabulky „TECHNICKÁ KVALIFIKACE DLE § 79 ZZVZ“ uvedené v čl. 11 zadávací dokumentace obviněný stanovil, že dodavatel splňuje kritérium technické kvalifikace ve smyslu *„seznamu významných služeb poskytnutých za poslední 3 roky před zahájením zadávacího řízení včetně uvedení ceny a doby jejich poskytnutí a identifikace objednatele“ pokud realizoval za poslední 3 roky před zahájením zadávacího řízení „alespoň 1 službu, jejímž předmětem bylo poskytování fyzické ostrahy objektu nebo objektů s výskytem kolejových vozidel určených pro veřejnou dopravu, kde bezpečnostní pracovníci musejí mít odborné školení pro vstup do kolejiště, kdy finanční vyjádření objemu této významné služby, realizované pro jednoho objednatele v průběhu alespoň jednoho roku (12 po sobě jdoucích měsíců) dosáhlo alespoň 30.000.000 Kč bez DPH a trvalo nejméně 24 měsíců.“* (dále jen „šetřený požadavek“).

5. Obviněný v průběhu zadávacího řízení obdržel celkem čtyři námitky proti zadávacím podmínkám od různých dodavatelů, přičemž tři z nich v souvislosti s výše uvedeným šetřeným požadavkem technické kvalifikace. Obviněný všechny námitky týkající se šetřeného požadavku odmítl.

6. Ve lhůtě pro podání žádostí o účast obdržel obviněný dvě žádosti o účast, a to od společnosti SECURITAS ČR s.r.o., IČO 43872026, se sídlem Kateřinská 466/40, Nové Město, 120 00 Praha 2 (dále jen „SECURITAS ČR s.r.o.“), a od dodavatele CENTR GROUP – CENTR GROUP Elmont, jenž je tvořen společníky:

   - CENTR GROUP a.s., IČO 26865301, se sídlem Na Příkopě 1096/19, Staré Město, 110 00 Praha 1, a
   - CENTR GROUP Elmont s.r.o., IČO 27810941, se sídlem náměstí Jurije Gagarina 2046/1b, Slezská Ostrava, 710 00 Ostrava (dále jen „vybraný dodavatel“).

7. Oba výše uvedené dodavatele (tj. dodavatele SECURITAS ČR s.r.o. a vybraného dodavatele) obviněný vyzval k podání nabídky, přičemž však ve lhůtě pro podání nabídek obviněný obdržel pouze jednu nabídku, a to nabídku vybraného dodavatele.

8. Dne 23. 4. 2025 obviněný rozhodl o výběru vybraného dodavatele a dne 18. 6. 2025 obviněný s vybraným dodavatelem uzavřel rámcovou dohodu s názvem „Zajištění fyzické ostrahy objektů Dopravního podniku hl. m. Prahy, a.s.“.

9. V čl. 8 bodu 8.2 výše zmíněné rámcové dohody je cena sjednána následovně:

„Odměna za 1 hodinu poskytování služeb činí za pozici:

8.2.1. Strážní služby	***282,- Kč;***
8.2.2. Recepční služby se znalostí AJ	***293,- Kč;***
8.2.3. Psovod	***288,- Kč;***

8.2.4. Člen výjezdové skupiny ***299,- Kč;***“[1]

V čl. 8 bodu 8.5. rámcové dohody je dále uvedeno, že celková odměna uhrazená v rámci předmětné rámcové dohody včetně jednotlivých objednávek nepřesáhne 800 000 000 Kč bez DPH.

10. Čl. 13 bod 13.1. rámcové dohody mj. stanoví, že rámcová dohoda mj. zaniká uplynutím doby 84 měsíců ode dne její účinnosti nebo vyčerpáním částky uvedené v čl. 8.5. rámcové dohody.

II. POSTUP ÚŘADU PŘED ZAHÁJENÍM ŘÍZENÍ O PŘESTUPKU

11. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“), jako orgán příslušný podle § 248 ve spojení s § 270 odst. 5 zákona mj. k výkonu dozoru nad dodržováním pravidel stanovených zákonem a zadávacími podmínkami pro zadání veřejné zakázky a pro zvláštní postupy podle části šesté zákona zadavatelem, jakož i k projednání přestupků podle tohoto zákona, včetně ukládání pokuty za jejich spáchání, obdržel dne 20. 11. 2024 podnět z téhož dne k prošetření postupu obviněného při uzavírání rámcové dohody (dále jen „podnět“).

12. Pisatel podnětu v něm mj. uvedl, že šetřený požadavek považuje za nepřiměřený, diskriminační a neodpovídající složitosti a rozsahu předmětu veřejné zakázky, a tudíž v rozporu s § 6 odst. 1 a 2 zákona, § 36 odst. 1 zákona, § 73 odst. 6 zákona, § 79 odst. 1 zákona a § 116 odst. 3 zákona. Nadto pisatel podnětu konstatoval, že šetřený požadavek je složen z následujících dílčích požadavků:

    - výskyt kolejových vozidel určených pro veřejnou dopravu;
    - bezpečnostní pracovníci museli mít odborné školení pro vstup do kolejiště;
    - finanční objem zakázky v průběhu roku realizované pro jednoho objednatele dosáhl alespoň 30 mil. Kč bez DPH;
    - plnění veřejné zakázky trvalo nejméně 24 měsíců;

    které mimo to, že jsou stanoveny v rozporu se zákonem, svou vzájemnou kombinací bezdůvodně omezují hospodářskou soutěž a zužují okruh potencionálních dodavatelů schopných řádně plnit předmět veřejné zakázky.

13. K jednotlivým výše uvedeným dílčím požadavkům obviněný v podnětu uvedl následující.

14. V souvislosti s požadavkem na *„výskyt kolejových vozidel určených pro veřejnou dopravu“* pisatel podnětu v prvé řadě podotýká, že se obviněný dostatečně nevypořádal s pojmem „výskyt“ a není tedy zřejmé co přesně tímto pojmem obviněný myslí. Nadto stěžovatel upozorňuje, že obviněný nikterak nerozlišuje mezi pravidelným či ojedinělým výskytem kolejových vozidel veřejné dopravy (např. v průmyslovém provozu s kolejovými vozidly pro neveřejnou dopravu, kde se ojediněle vyskytlo kolejové vozidlo veřejné dopravy). Z uvedeného důvodu stěžovatel nesouhlasí s argumentací obviněného, že služby ostrahy v objektech s kolejovými vozidly pro neveřejnou dopravu nejsou srovnatelné se službami ostrahy v objektech s kolejovými vozidly určených pro veřejnou dopravu. Za zavádějící pisatel podnětu také považuje tvrzení obviněného, že rozdíly mezi kolejovými vozidly pro veřejnou a neveřejnou dopravu jsou především v charakteru a velikosti objektů v nichž se tato vozidla vyskytují, v počtu těchto kolejových vozidel, v harmonogramu jejich pohybů atd. Pisatel podnětu se

[1] Zvýraznění Úřadem převzato.

naopak domnívá, že všechny výše zmíněné parametry jsou ovlivněny spíše konkrétní charakteristikou daného objektu (a nikoliv skutečností, zda se v daném objektu vyskytují kolejová vozidla pro veřejnou či neveřejnou dopravu), neboť objekt s kolejovými vozidly pro neveřejnou dopravu může být využíván ve větší míře nežli objekt s kolejovými vozidly pro veřejnou dopravu, čímž pádem budou v daném případě služby ostrahy složitější v objektu s výskytem kolejových vozidel pro neveřejnou dopravu.

15. Také požadavek na *„odborné školení pro vstup do kolejiště“* pisatel podnětu považuje za nepřiměřený, neboť dané školení pracovníci obdrží při zahájení plnění poptávaných služeb pro obviněného. Z uvedeného důvodu je pisatel podnětu přesvědčen, že je nadbytečné kombinovat tento požadavek s referenční zakázkou.

16. Za nepřiměřený považuje pisatel podnětu také finančním objem referenční zakázky a dobu jejího plnění, neboť se domnívá, že již samotný požadovaný rozsah poskytovaných služeb v rámci referenční zakázky v průběhu alespoň 12 po sobě jdoucích měsíců ve výši 30 mil. Kč bez DPH je dostatečně vypovídající o náročnosti a komplexnosti poskytovaných služeb, a tudíž je nadbytečné a neadekvátní požadovat, aby tento požadavek byl plněn nejméně po dobu 24 měsíců.

17. V návaznosti na obdržený podnět si Úřad vyžádal od obviněného dokumentaci o zadávacím řízení a jeho vyjádření ke skutečnostem uvedeným v podnětu.

18. Dne 5. 12. 2024 zaslal obviněný Úřadu své vyjádření ke skutečnostem uvedeným v podnětu, přičemž v souvislosti s dokumentací o zadávacím řízení odkázal na již dříve poskytnutou dokumentaci v rámci správního řízení sp. zn. ÚOHS-S0868/2024/VZ.

Vyjádření obviněného k podnětu ze dne 5. 12. 2024

19. Obviněný ve vyjádření k podnětu ze dne 5. 12. 2024 (dále jen „vyjádření k podnětu“) konstatoval, že k porušení zákona nedošlo, neboť zadávací podmínky veřejné zakázky byly stanoveny v souladu se zákonem.

20. V souvislosti s požadavkem na *„výskyt kolejových vozidel“* obviněný uvedl, že daný požadavek vyplývá zejména ze specifičnosti povahy provozu kolejových vozidel, neboť kolejová vozidla se řídí vlastními právními předpisy, které jsou zcela odlišné např. od silničních vozidel. Obviněný tedy považuje za nezbytné, aby vybraný dodavatel disponoval dostatečným počtem pracovníků schopných tato specifika provozu zohlednit. Nadto obviněný dodává, že kolejová vozidla mají mnohem menší trakci a jsou v případě mimořádných situací mnohem hůře ovladatelná, což zvyšuje bezpečnostní riziko při neodborném výkonu služby. Z uvedeného důvodu obviněný považuje požadavek na zkušenost s ostrahou objektu s výskytem kolejových vozidel za zcela opodstatněný a vzhledem k postavení obviněného za přiměřený.

21. K namítanému nedostatečnému vymezení pojmu „výskyt“ obviněný uvedl, že si dodavatelé mají pod tímto pojmem představit základní význam slova, tudíž předmětem plnění referenční zakázky by mělo být plnění v rámci, kterého dodavatel prováděl ostrahu objektu, který lze bez důvodných pochybností popsat pojmem, že zde jsou kolejová vozidla. Nadto obviněný doplnil, že není vyloučeno, že daný objekt může například sloužit jak kolejovým, tak silničním vozidlům, avšak v takovém případě je podstatným znakem, že výskyt kolejových vozidel v daném objektu bude v takovém množství, aby tento objekt byl průměrnou osobou z běžného pohledu vnímán

jako objekt s výskytem kolejových vozidel (a nikoliv aby se jednalo pouze o mimořádný a ojedinělý výskyt kolejových vozidel).

22. Z kontextu zadávací dokumentace (konkrétně s ohledem na užití slov „*kolejových vozidel určených pro veřejnou dopravu, kde bezpečnostní pracovníci musejí mít odborné školení pro vstup do kolejiště*“) lze dle obviněného dále dovodit požadavek na to, aby se v daném objektu nacházelo kolejiště a kolejová vozidla se v něm pohybovala. V opačném případě by totiž nedával smysl požadavek, aby bezpečnostní pracovníci měli odborné školení pro vstup do kolejiště. Jako praktický příklad aplikace výše uvedených požadavků obviněný uvedl ostrahu budovy Národního technického muzea v Praze, v němž se sice nacházejí kolejová vozidla, avšak zde nedochází k jejich pohybu, tudíž v takovémto případě nedojde k naplnění požadavků stanovených v zadávací dokumentaci.

23. K rozdílům mezi veřejnou a neveřejnou kolejovou dopravou obviněný uvedl, že neveřejná kolejová doprava funguje v odlišném režimu, a tudíž klade odlišné požadavky na poskytovatele služeb ostrahy. Rozdíly obviněný spatřuje především v charakteru a velikosti objektů, počtech vozidel, harmonogramu jejich pohybů a dalším. Taktéž podmínky pro získání souhlasu pro vstup do kolejiště mohou mít v těchto specifických případech odlišný obsah. Z uvedených důvodů je obviněný přesvědčen, že služby spočívající v ostraze kolejových vozidel pro neveřejnou dopravu nejsou srovnatelné se službami, které obviněný poptává v nyní šetřeném zadávacím řízení a trvá na tom, že předmět plnění šetřené veřejné zakázky vyžaduje specifickou zkušenost s ostrahou objektů, kde se vyskytují kolejová vozidla určená pro veřejnou dopravu.

24. V souvislosti s požadavkem na „*odborné školení pro vstup do kolejiště*“ obviněný konstatoval, že jeho účelem je ověření zkušeností dodavatele, a to konkrétně schopnosti dodavatele efektivně řídit práci svých pracovníků a průběžně doplňovat jejich počty tak, aby v žádném okamžiku nebyl nedostatek pracovníků pro poskytování služeb a současně aby k poskytování služeb ostrahy nebyl využíván žádný pracovník, který úspěšně neprošel daným školením. Přestože obviněný sám před povolením pohybu pracovníků ostrahy v jeho prostorech zajistí jejich řádné odborné proškolení a praktické seznámení s místními specifiky, je obviněný přesvědčen, že předchozí zkušenost dodavatele a jeho pracovníků s pohybem v obdobných prostorech se stejnými či podobnými riziky znamená výrazné snížení pravděpodobnosti vzniku pracovních úrazů.

25. Ke stanovenému finančnímu objemu referenční zakázky ve výši 30 mil. Kč bez DPH a délce trvání referenční zakázky v podobě 24 měsíců, obviněný uvedl, že není toliko rozporován samotný finanční objem významné služby, nýbrž délka této významné služby, přičemž však právě délka významné služby v podobě 24 měsíců byla obviněným stanovena záměrně za účelem prokázání déletrvající zkušenosti s poskytováním objemově významné služby. Obviněný je přesvědčen, že je zásadní rozdíl mezi krátkodobým zajištěním určitého počtu proškolených pracovníků, kdy lze potřebu krátkodobě pokrýt např. prací přesčas, a schopností skutečně dlouhodobě počty proškolených pracovníků udržovat, doplňovat a řídit. Nadto obviněný upozornil, že délka trvání významné služby v podobě 24 měsíců představuje méně než třetinu předpokládané doby plnění nyní zadávané veřejné zakázky, a tudíž daný požadavek na délku referenční služby je zcela přiměřený a legitimní.

26. Na základě výše uvedeného obviněný uzavřel, že šetřený požadavek, ani žádný z dílčích požadavků, z nichž je složen, či souhrn těchto dílcích požadavků, není možné považovat

za jakkoliv nepřiměřený a diskriminační. Obviněný je přesvědčen, že v rámci stanovení technické kvalifikace nikterak nepochybil.

27. Nad rámec výše uvedeného obviněný v závěru svého vyjádření upozornil na skutečnost, že pisatel podnětu v téže věci podal dne 29. 10. 2024 návrh na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele na základě něhož Úřad zahájil správní řízení sp. zn. ÚOHS-S0868/2024. Uvedené správní řízení Úřad následně usnesením ze dne 18. 11. 2024 zastavil, neboť součástí návrhu nebyl doklad o doručení námitek zadavateli. Poté Úřad obdržel nyní šetřený podnět. Z uvedeného vyplývá, že Úřad údajná pochybení zadavatele tvrzená pisatelem podnětu v jím podaném návrhu obdržel již dne 29. 10. 2024 (tj. dnem podání návrhu ve správním řízení sp. zn. ÚOHS-S0868/2024), a tudíž měl Úřad možnost nejpozději od této chvíle zahájit správní řízení z moci úřední sám bez jakéhokoliv vnějšího podnětu. V situaci, kdy tak Úřad neučinil, je obviněný přesvědčen, že by nynější zahájení správního řízení na základě podnětu bylo v rozporu se zásadou legitimního očekávání. Jestliže tedy Úřad na základě návrhu podaného dne 29. 10. 2024 nedospěl k závěru, že je dán důvod pro zahájení správního řízení z moci úřední, neexistuje dle obviněného legitimní důvod, aby k takovému závěru dospěl Úřad nyní na základě obsahově totožného podnětu.

Další postup Úřadu před zahájením řízení o přestupku

28. Žádostmi ze dne 25. 11. 2024, 9. 12. 2024, 7. 1. 2025, 11. 11. 2025 Úřad vyzval obviněného k doplnění chybějící dokumentace. V rámci sdělení ze dne 12. 12. 2024, 13. 1. 2025, 18. 11. 2025 a 10. 12. 2025 obviněný Úřadu mj. poskytl požadovanou chybějící dokumentaci.

29. Žádostí ze dne 7. 1. 2025 Úřad vyzval obviněného mj. k zodpovězení následujících dotazů vztahujících se k *„odbornému školení pro vstup do kolejiště“*:

    a) Popište, jaké konkrétní školení zadavatel míní pojmem „odborné školení pro vstup do kolejiště“ a co je jeho konkrétní obsahovou náplní?

    b) Je obsah a forma výše uvedeného školení nějak legislativně upravena? V případě, že ano, uveďte, který konkrétní předpis podobu tohoto školení reguluje.

    c) Uveďte, který konkrétní subjekt je realizátorem daného školení a vydavatelem osvědčení o jeho absolvování, a to vč. délky platnosti tohoto osvědčení.

30. Ve sdělení ze dne 13. 1. 2025 obviněný Úřadu v souvislosti s výše uvedenými dotazy sdělil, že obsah a formu školení stanoví provozovatel konkrétní dráhy, který je také zpravidla současně v roli pořadatele daného školení (v případě obviněného školení zajišťuje útvar 110030, oddělení Vzdělávání – Metro). Je však také možné dané školení realizovat prostřednictvím externích akreditovaných školitelů. Dále obviněný konstatoval, že obecně jsou obsahem školení především informace nezbytné pro bezpečný pohyb v kolejišti a jeho blízkosti. Obvyklá sktruktura školení pak je: základní legislativa, bezpečnost a ochrana zdraví při práci, provozní minimum, požární ochrana, odborná způsobilost, zdravotní školení atd. Co se týká legislativy obviněný uvedl, že dané školení vychází především z § 4a odst. 1 zákona č. 266/1994 Sb., o drahách, ve znění pozdějších předpisů a z § 22 odst. 4 citovaného zákona. Ve vztahu k platnosti osvědčení dokládajícího absolvování daného školení obviněný uvedl, že školení nemá definovanou jednotnou platnost. V podmínkách obviněného je dané školení zpravidla realizováno při zahájení plnění nově uzavřené smlouvy a dále dle potřeby.

31. Žádostmi ze dne 12. 11. 2025 a 13. 11. 2025 požádal Úřad mj. společnosti Protecton Service, s.r.o. a MONIT plus, s.r.o., jakožto dodavatele účastnící se předmětného zadávacího řízení, mj. o zodpovězení následujícího dotazu:

„Byli byste schopni splnit požadavek zadavatele stanovený v čl. 11 bodě 1. písm. e) tabulky technické kvalifikace *zadávací dokumentace [tzn. byli byste schopni předložit v rámci seznamu významných služeb, že jste za poslední 3 roky před zahájením zadávacího řízení realizovali služby v rozsahu alespoň 1 služby, jejímž předmětem bylo poskytování fyzické ostrahy objektu nebo objektů s výskytem kolejových vozidel určených pro veřejnou dopravu, kde bezpečnostní pracovníci musejí mít odborné školení pro vstup do kolejiště, kdy finanční vyjádření objemu této významné služby, realizované pro jednoho objednatele v průběhu alespoň jednoho roku (12 po sobě jdoucích měsíců) dosáhlo alespoň 30 000 000 Kč bez DPH a trvalo nejméně 24 měsíců]? Pokud ano, sdělte případně, jakou konkrétní službou byste výše uvedený požadavek zadavatele splnili.“*

32. Dne 19. 11. 2025 obdržel Úřad odpověď dodavatele Protecton Service, s.r.o. z téhož dne (dále jen „sdělení Protecton Service, s.r.o.“), v níž výše uvedený dodavatel mj. konstatoval následující:

„Požadavek zadavatele stanovený v čl. 11 bodě 1. písm. e) tabulky technické kvalifikace jsme nebyli schopni splnit, a to z důvodu kombinace zadaných kritérií. Máme zakázky, u kterých jsme dosáhli alespoň 30 000 000 Kč bez DPH v průběhu alespoň jednoho roku (12 po sobě jdoucích měsíců) a trvaly nejméně 24 měsíců. Máme zakázky, jejichž předmětem je poskytování fyzické ostrahy objektu nebo objektů s výskytem kolejových vozidel. A také máme zakázky, jejichž předmětem bylo poskytování fyzické ostrahy objektu nebo objektů s veřejnou dopravou. U žádné z těchto zakázek ale nedochází k souběhu naplnění všech tří požadovaných kritérií. Takto stanovená kombinace kritérií zužuje okruh možných uchazečů zásadním způsobem, a proto ji považujeme za diskriminační, což jsme také uvedly v námitkách proti zadávacím podmínkám, které jsme podali.“

33. Dne 26. 11. 2025 obdržel Úřad odpověď dodavatele MONIT plus, s.r.o. z téhož dne (dále jen „sdělení MONIT plus, s.r.o.“), v níž výše uvedený dodavatel mj. uvedl následující:

„(…) přesně tento požadavek zadavatele na technickou kvalifikaci nám nakonec znemožnil se předmětného výběrového řízení účastnit. Ačkoliv jsme lokální bezpečnostní agentura v Brně, tedy druhém největším městě ČR a poskytujeme své služby mnoha subjektům jak veřejným, tak podnikatelským, včetně Dopravního podniku města Brna (tedy zakázky velmi obdobného charakteru), tak požadovaný rozsah technické kvalifikace jsme nebyli schopni splnit. Naše největší zakázky rozsahem personálním i finančním dosahují maximálně 12 000 000,- Kč bez DPH / 12 měsíců. Navíc byl požadavek rozšířen o objekty s výskytem kolejových vozidel, což kromě DPP můžou být zřejmě i objekty ČD, ale neznáme další podobný objekt obdobného rozsahu v rámci ČR. Proto jsme tento požadavek považovali za diskriminační. (…) Tímto na tento Váš dotaz odpovídáme, že požadavek zadavatele na takový rozsah technické kvalifikace jsme nebyli schopni splnit a považujeme jej za nepřiměřený a diskriminační.“

III. PRŮBĚH ŘÍZENÍ O PŘESTUPKU

34. Na základě informací uvedených v podnětu, skutečností obsažených v dokumentaci o zadávacím řízení, vyjádření obviněného k podnětu, sdělení obviněného ze dne 13. 1. 2025, jakožto i z jednotlivých sdělení dodavatelů Protecton Service, s.r.o.a MONIT plus, s.r.o. získal Úřad pochybnost o tom, zda se obviněný při uzavírání rámcové dohody nedopustil přestupku

podle § 268 odst. 1 písm. c) zákona, a proto zahájil správní řízení z moci úřední vedené pod sp. zn. ÚOHS-S0041/2026/VZ.

35. Zahájení uvedeného správního řízení Úřad oznámil obviněnému, který je podle § 256 zákona jediným účastníkem správního řízení přípisem ze dne 15. 1. 2026. Správní řízení bylo zahájeno podle ustanovení § 78 odst. 2 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o přestupcích“), ve spojení s ustanovením § 248 a § 270 odst. 5 zákona, dne 16. 1. 2026, kdy bylo předmětné oznámení o zahájení správního řízení doručeno obviněnému.

36. Usnesením ze dne 16. 1. 2026 určil Úřad obviněnému lhůtu, ve které byl obviněný podle § 36 odst. 1 a 2 správního řádu oprávněn navrhovat důkazy, činit jiné návrhy a vyjádřit v řízení své stanovisko.

37. Dne 29. 1. 2026 obdržel Úřad vyjádření obviněného z téhož dne (dále jen „vyjádření k přestupku“).

Vyjádření obviněného ze dne 29. 1. 2026

38. V úvodu svého vyjádření obviněný opětovně konstatuje, že zadávací podmínky šetřené veřejné zakázky jsou zcela souladné se zákonem, a proto obviněný Úřadu navrhuje, aby předmětné správní řízení zastavil, neboť v řízení nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření. Nad rámec argumentace poskytnuté obviněným Úřadu již v rámci šetření podnětu a také v rámci správního řízení vedeného pod sp. zn. ÚOHS-S0868/2024 uvedl obviněný ve vztahu k šetřenému požadavku následující.

39. Předně obviněný konstatoval, že technickou kvalifikaci stanovil odborně a v souladu se svým logickým úsudkem, což je mj. také postup aprobovaný Úřadem. V této souvislosti obviněný ve svém vyjádření uvedl následující citaci z rozhodnutí Úřadu ze dne 12. 5. 2021 č. j. 13622/2021/162/DJa:

„V rozporu se zákonem není postup, kdy zadavatel na své odůvodněné potřeby reaguje stanovením zadávacích podmínek, které vychází z jeho logického úsudku. Zákon totiž zadavatele nenutí do zadávacích podmínek promítnout skutečnosti, jejichž znalost po zadavateli nelze přiměřeně požadovat. Po zadavateli nelze chtít, aby vykonával téměř „detektivní činnost“ při zjišťování rozhodných okolností, které dávají podobu jeho konkrétnímu postupu (srov. rozhodnutí předsedy Úřadu ze dne 8. 3. 2021, sp. zn. ÚOHS-R0240/2020/VZ, č. j. ÚOHS-08483/2021/161/JSu nebo rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 3. 12. 2020, č. j. 30 Af 72/2018-148). Předseda Úřadu tak nepovažuje tyto námitky navrhovatele za relevantní.“.

40. Dále obviněný odkázal na názor vyslovený Krajským soudem v rozsudku ze dne 2. 9. 2015 sp. zn. 62 Af 15/2014-55, v němž soud uvedl, že *„[s]myslem požadavků na prokázání splnění technické kvalifikace (§ 50 odst. 1 písm. d/ a § 56 ZVZ) je ze strany osoby ucházející se o získání veřejné zakázky doložit, že plnění, jež je obdobné tomu, jaké je (nyní v aktuálně běžícím zadávacím řízení) poptáváno, již v minulosti úspěšně zrealizoval. (...) Zadavatelem uplatněné požadavky na splnění technických kvalifikačních požadavků tedy mají zajistit, aby se o přidělení veřejné zakázky účinně ucházeli pouze ti dodavatelé, kteří jsou ve skutečnosti schopni po stránce technické a materiální tuto zakázku v případě jejich úspěchu v zadávacím řízení po přidělení veřejné zakázky též plnit, což mohou nejlépe po stránce materiální prokázat již realizovanými plněními (...).“.* Ve světle výše uvedeného obviněný konstatoval, že šetřená

veřejná zakázka je učebnicovým příkladem soudem uvedeného postupu, kdy zadavatel požaduje po dodavatelích prokázat jejich zkušenost s plněním obdobným tomu, které aktuálně poptává.

41. V souvislosti s požadavkem na „výskyt kolejových vozidel“ obviněný opětovně akcentoval, že je nezbytné, aby dodavatel disponoval zkušeností s ostrahou objektu s výskytem kolejových vozidel, neboť to vyžaduje specifický předmět veřejné zakázky, a tudíž daný požadavek byl stanoven v souladu s výše citovaným rozsudkem. Nadto obviněný zdůraznil, že je nepřípustné, aby poskytováním bezpečnostních služeb bylo bezpečnostní riziko ve střežených objektech zvyšováno tím, že by nezkušený dodavatel kvůli suboptimálnímu řízení lidských zdrojů byl nucen chybějící personál doplňovat pracovníky, kteří by se v daném prostředí neměli pohybovat. Takový postup by byl dle obviněného v rozporu se zákonem, neboť platí, že nikdo nesmí bez souhlasu provozovatele dráhy vykonávat v obvodu dráhy činnosti, které se považují za podnikání, vstupovat na dráhu a v obvodu dráhy na místa, která nejsou veřejnosti přístupná, pokud zvláštní právní předpis nestanoví jinak. Podmínky pro získání tohoto souhlasu pak jsou specifické v závislosti na charakteru provozované dráhy a požadavcích jejího provozovatele. Obecně však platí, že v případě dráhy, po níž se pohybují kolejová vozidla určená pro veřejnou dopravu, jsou v zásadě srovnatelné.[2] Shodně platí specifické podmínky i pro zdravotní způsobilost těchto osob, tato zahrnuje provedení vstupní lékařské prohlídky, na jejímž základě se vyhodnotí, zda tato osoba netrpí nemocí, která by zdravotní způsobilost k výkonu této pracovní činnosti vylučovala nebo podmiňovala.[3]

42. V souvislosti s požadavkem na „odborné školení pro vstup do kolejiště“ obviněný trvá na tom, že předchozí zkušenost dodavatele s pohybem v obdobných prostorách se stejnými či obdobnými riziky znamená výrazné snížení pravděpodobnosti vzniku pracovních úrazů. Současně doplnil, že neméně důležitým faktorem odůvodňujícím daný požadavek je také minimalizace případného přerušení provozu s dopadem na mnoho tisíc zákazníků obviněného v podobě cestující veřejnosti. V tomto smyslu obviněný dále odkázal na bod 68 rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 14. 4. 2021 sp. zn. 29 Af 63/2020-213, který se staví kladně k otázce vyšších nároků na dodavatele za účelem snížení rizika paralyzování činnosti zadavatele v důsledku neodborného plnění veřejné zakázky.

43. V souvislosti s výše uvedeným rozsudkem obviněný dále dodal, že s ohledem na důležitost šetřené veřejné zakázky, si obviněný mohl dovolit stanovit i přísnější požadavky na prokázání zkušenosti dodavatelů. Uvedené tvrzení obviněný opírá o následující citaci z výše uvedeného rozsudku:

„Důležitost předmětné veřejné zakázky a jejího předmětu pro zadavatele pak do jisté míry ospravedlňuje i snahu minimalizovat rizika, mezi něž patří i intenzita a rozsah požadavků na případné dodavatele, když nedostatečné plnění případně vybraného dodavatele by mohlo činnost zadavatele až paralyzovat.“

44. V další části vyjádření se obviněný vyjadřuje ke společnostem, které Úřad požádal, jakožto dodavatele účastnící se zadávacího řízení, mj. o zodpovězení dotazu, zda by byli schopni šetřený požadavek splnit.

[2] § 4a odst. 1 zákona č. 266/1994 Sb., o drahách, ve znění pozdějších předpisů

[3] Vyhláška Ministerstva zdravotnictví č. 260/2023 Sb., o stanovení podmínek zdravotní způsobilosti osob k provozování dráhy a drážní dopravy, ve znění pozdějších předpisů

45. Obviněný v této souvislost předně konstatuje, že dodavatele Protecton Service, s.r.o. a MONIT plus, s.r.o. považuje vůči předmětu plnění veřejné zakázky za příliš malé společnosti, u nichž hrozí zvýšené riziko, že by nebyli schopni předmětnou veřejnou zakázku plnit. Toto své tvrzení obviněný zakládá na výši čistého obratu daných dodavatelů, přičemž konstatuje, že společnost Protecton Service, s.r.o. dosáhla v roce 2024 čistého obratu ve výše 178 661 000 Kč a společnost MONIT plus, s.r.o. ve výši 174 120 000 Kč. Naproti tomu dodavatel SECURITAS ČR s.r.o. (který jako jediný z Úřadem oslovených dodavatelů uvedl, že by byl schopen šetřený požadavek splnit) dosáhl v roce 2024 čistého obratu ve výši 1 822 920 000 Kč. Nadto obviněný doplnil, že také vybraný dodavatel v roce 2024 dosáhl čistého obratu převyšujícího 1 000 000 000 Kč.

46. Ve světle výše uvedeného obviněný dále dovozuje, že na 1 rok plnění veřejné zakázky připadá průměrně plnění v hodnotě 114 285 714 Kč (neboť předpokládaná hodnota veřejné zakázky činí 800 000 000 Kč a rámcová smlouva je uzavírána na dobu 7 let). V případě, že by se tedy vybraným dodavatelem stala společnost Protecton Service, s.r.o nebo MONIT plus, s.r.o. došlo by ke skokovému zvýšení jejich obratu, a to o téměř dvě třetiny. Obviněný je proto přesvědčen, že tyto dodavatele nelze považovat za dostatečně způsobilé, neboť existuje značné riziko, že v případě takovéhoto skokového navýšení jejich obratu, by nedokázali veřejnou zakázkou dlouhodobě řádně plnit. Obviněným nastavená technická kvalifikace tudíž splnila svůj účel, když účast těchto dodavatelů nebyla připuštěna.

47. V souvislosti s dodavatelem MONIT plus, s.r.o. obviněný dále dodal, že se jedná o lokální bezpečnostní agenturu působící na Moravě, která nedisponuje žádnými prostory ani personálem v místě plnění veřejné zakázky, a tudíž by se kromě skokového navýšení obratu byla nucena potýkat také se zajištěním personálu a hmotných prostředků pro plnění veřejné zakázky v části státu, kde nemá dosud žádné zázemí.

48. Za obstrukční jednání dodavatele MONIT plus, s.r.o. obviněný považuje také tvrzení, že objekty s výskytem kolejových vozidel mohou být pouze objekty obviněného a Českých drah, a.s. Dodavatel MONIT plus, s.r.o. dle obviněného zcela záměrně opomíjí subjekty jako např. Správu železnic, státní organizaci, jiné drážní dopravce (např. ČD Cargo, Regiojet, Arriva apod.) či výrobce a poskytovatele servisu drážních vozidel, popřípadě možnost zkušeností získaných v zahraničí.

49. V souvislosti s dodavatelem Protecton Service, s.r.o. obviněný konstatoval, že skutečnost, že tento dodavatel neplní stanovené technické podmínky veřejné zakázky nemůže představovat porušení povinností obviněného, neboť zákon nestanoví, že by podmínky technické kvalifikace museli a priori plnit všichni dodavatelé, kteří nabízejí nebo mají v plánu nabízet poptávané služby. Naopak zákon zadavatele opravňuje ke stanovení podmínek technické kvalifikace, jejichž cílem mj. je omezení účasti dodavatelů s velkými ambicemi, avšak bez adekvátních zkušeností.

50. Vzhledem ke všemu výše uvedenému je obviněný přesvědčen, že by Úřad měl postupovat dle závěrů předsedy Úřadu vyslovených v jeho rozhodnutí č. j. R0278/2016/VZ – 09840/2017/323/MOd ze dne 20. 3. 2017 a v souladu se zásadou in dubio pro reo správní řízení zastavit.

51. Na výše uvedené rozhodnutí předsedy Úřadu se obviněný odkazuje také v souvislosti s faktem, že pisatel podnětu nejprve podal dne 29. 10. 2024 návrh na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele na základě, něhož Úřad zahájil správní řízení sp. zn. ÚOHS-S0868/2024, které bylo

následně procesně zastaveno a až poté obdržel Úřad nyní šetřený podnět. Obviněný především zdůrazňuje, že z uvedeného rozhodnutí předsedy Úřadu mj. vyplývá, že v případě řízení o správním deliktu jsou na rozdíl od návrhového řízení kladeny vyšší nároky na prokázání viny a závěry o porušení zákona musí být v takovém případě nepochybné a opřené o přesvědčivé důkazy. V této souvislosti obviněný uzavírá, že Úřad již v minulosti (tj. po obdržení návrhu jímž bylo zahájeno správní řízení sp. zn. ÚOHS-S0868/2024) musel dojít k závěru, že obviněný se žádného z namítaných pochybení nedopustil, a to především z toho důvodu, že následně podaný podnět obsahoval totožnou argumentaci jako již dříve podaný návrh. Pokud by se tedy Úřad domníval, že k porušení zákona došlo měl mezi obdržením návrhu a následným podáním podnětu dostatek času zahájit správní řízení z moci úřední sám osobě, což však neučinil.

Další průběh správního řízení

52. Usnesením ze dne 9. 3. 2026 určil Úřad obviněnému lhůtu, ve které se mohl vyjádřit k podkladům rozhodnutí.

53. Dne 16. 3. 2026 Úřad obdržel vyjádření obviněného k podkladům rozhodnutí z téhož dne.

Vyjádření obviněného k podkladům rozhodnutí ze dne 16. 3. 2026

54. Obviněný v úvodu svého vyjádření k podkladům opětovně konstatoval, že je přesvědčen o zákonnosti předmětných zadávacích podmínek, přičemž opětovně požádal, aby Úřad správní řízení zastavil. V další části pak obviněný uvedl již dříve předestřenou argumentaci týkající se šetřeného požadavku.

IV. ZÁVĚRY ÚŘADU

55. Úřad přezkoumal na základě § 248 a následujících ustanovení zákona případ ve všech vzájemných souvislostech a po zhodnocení všech podkladů, zejména dokumentace o zadávacím řízení, vyjádření obviněného k podnětu, sdělení obviněného ze dne 13. 1. 2025, jednotlivých sdělení dodavatelů Protecton Service, s.r.o., SECURITAS ČR s.r.o. a MONIT plus, s.r.o. a na základě vlastního zjištění konstatuje, že se obviněný dopustil přestupku podle § 268 odst. 1 písm. c) zákona. Ke svému rozhodnutí Úřad uvádí následující rozhodné skutečnosti.

K výroku I. rozhodnutí

Relevantní ustanovení právních předpisů

56. Podle § 6 odst. 1 zákona zadavatel při postupu podle tohoto zákona musí dodržovat zásady transparentnosti a přiměřenosti.

57. Podle § 6 odst. 2 zákona musí zadavatel ve vztahu k dodavatelům dodržovat zásadu rovného zacházení a zásadu zákazu diskriminace.

58. Podle § 28 odst. 1 písm. a) zákona pro účely tohoto zákona se zadávacími podmínkami rozumí veškeré zadavatelem stanovené

    1. podmínky průběhu zadávacího řízení,
    2. podmínky účasti v zadávacím řízení,
    3. pravidla pro snížení počtu účastníků zadávacího řízení nebo snížení počtu předběžných nabídek nebo řešení,

4. pravidla pro hodnocení nabídek,

5. další podmínky pro uzavření smlouvy na veřejnou zakázku podle § 104 zákona.

59. Podle § 36 odst. 1 zákona zadávací podmínky nesmí být stanoveny tak, aby určitým dodavatelům bezdůvodně přímo nebo nepřímo zaručovaly konkurenční výhodu nebo vytvářely bezdůvodné překážky hospodářské soutěže.

60. Podle § 37 odst. 1 zákona podmínky účasti v zadávacím řízení může zadavatel stanovit jako

a) podmínky kvalifikace,

b) technické podmínky vymezující předmět veřejné zakázky včetně podmínek nakládání s právy k průmyslovému nebo duševnímu vlastnictví vzniklými v souvislosti s plněním smlouvy na veřejnou zakázku,

c) obchodní nebo jiné smluvní podmínky vztahující se k předmětu veřejné zakázky, nebo

d) zvláštní podmínky plnění veřejné zakázky, a to zejména v oblasti vlivu předmětu veřejné zakázky na životní prostředí, sociálních důsledků vyplývajících z předmětu veřejné zakázky, hospodářské oblasti nebo inovací.

61. Podle § 129 odst. 1 zákona zadavatel ve zjednodušeném režimu zadává veřejné zakázky, včetně koncesí podle § 174, na sociální a jiné zvláštní služby uvedené v příloze č. 4 k tomuto zákonu. To platí i v případě, že součástí předmětu veřejné zakázky jsou i služby v této příloze neuvedené, pokud jejich předpokládaná hodnota je nižší, než je předpokládaná hodnota služeb uvedených v příloze č. 4 k tomuto zákonu.

62. Podle § 129 odst. 2 zákona zadavatel při zadávání veřejné zakázky ve zjednodušeném režimu postupuje podle této části a použije také části první, druhou, desátou až třináctou. Pro zadání veřejné zakázky ve zjednodušeném režimu může zadavatel použít

a) řízení pro zadání veřejné zakázky ve zjednodušeném režimu, nejde-li o koncesi, nebo

b) koncesní řízení, v němž se postupuje podle § 129a, jde-li o koncesi.

63. Podle § 129 odst. 3 zákona zadavatel může použít také jiný druh zadávacího řízení, pokud jsou pro jeho použití splněny podmínky podle tohoto zákona.

64. Podle § 151 odst. 1 zákona je sektorovou veřejnou zakázkou veřejná zakázka, kterou zadává veřejný zadavatel při výkonu relevantní činnosti.

65. Podle § 151 odst. 4 zákona zadavatel postupuje při zadávání sektorové veřejné zakázky, která není koncesí, podle části čtvrté, páté, nebo šesté a použije také části první, druhou, desátou až třináctou, pokud není v této části stanoveno jinak. Při zadávání sektorové veřejné zakázky, která je koncesí, zadavatel postupuje podle části osmé.

66. Podle § 268 odst. 1 písm. c) zákona se zadavatel dopustí přestupku tím, že stanoví zadávací podmínky nebo při zvláštním postupu podle části šesté s výjimkou soutěže o návrh v rozporu se zákonem a zadá veřejnou zakázku nebo uzavře rámcovou dohodu.

67. Podle § 268 odst. 2 písm. a) zákona lze za přestupek podle § 268 odst. 1 písm. a) až e) zákona nepoužije-li se postup podle § 268 odst. 3 nebo odst. 5 zákona, uložit pokutu do 10 % ceny veřejné zakázky, nebo do 20 000 000 Kč, nelze-li celkovou cenu veřejné zakázky zjistit.

Zjištěné skutečnosti

68. Dle čl. 6 bodu 6.3. zadávací dokumentace je předmětem plnění předmětné veřejné zakázky „zajištění fyzické ostrahy vybraných objektů zadavatele a dále zajištění fyzické ostrahy dle aktuálních potřeb zadavatele."

69. Dle bodu 1. písm. e) tabulky „TECHNICKÁ KVALIFIKACE DLE § 79 ZZVZ" uvedené v čl. 11 zadávací dokumentace splňuje dodavatel kritérium technické kvalifikace ve smyslu „seznamu významných služeb poskytnutých za poslední 3 roky před zahájením zadávacího řízení včetně uvedení ceny a doby jejich poskytnutí a identifikace objednatele" pokud realizoval za poslední 3 roky před zahájením zadávacího řízení „alespoň 1 službu, jejímž předmětem bylo poskytování fyzické ostrahy objektu nebo objektů s výskytem kolejových vozidel určených pro veřejnou dopravu, kde bezpečnostní pracovníci musejí mít odborné školení pro vstup do kolejiště, kdy finanční vyjádření objemu této významné služby, realizované pro jednoho objednatele v průběhu alespoň jednoho roku (12 po sobě jdoucích měsíců) dosáhlo alespoň 30.000.000 Kč bez DPH a trvalo nejméně 24 měsíců."

70. Z dokumentace o zadávacím řízení Úřad zjistil, že obviněný obdržel celkem tři námitky od různých dodavatelů, jež se týkaly šetřeného požadavku. Všechny tyto námitky obviněný odmítl.

71. Pisatel podnětu v námitkách ze dne 3. 10. 2024 (dále jen „námitky I.") uvedl totožná tvrzení jako v podnětu. Konkrétně, že šetřený požadavek považuje za nepřiměřený a diskriminační, a že kombinace dílčích požadavků, z nichž je šetřený požadavek složen (tj. výskyt kolejových vozidel pro veřejnou dopravu, nutnost odborného školení pro vstup do kolejiště, finanční objem veřejné zakázky ve výši alespoň 30 mil. Kč bez DPH realizované pro jednoho objednatele v průběhu alespoň 1 roku a délka veřejné zakázky alespoň 2 roky), bezdůvodně omezuje hospodářskou soutěž.

72. Námitky dodavatele Protecton Service, s.r.o. ze dne 1. 10. 2024 (dále jen „námitky II.") ve vztahu k šetřenému požadavku mj. obsahovaly následující:

»Zadavatel (...) nijak nevysvětluje, proč je v rámci prokázání technické kvalifikace seznam významných služeb stanoven na 1 službu, jejímž předmětem bylo poskytování fyzické ostrahy objektu nebo objektů s výskytem kolejových vozidel určených pro veřejnou dopravu (...) a v případě kolejových vozidel určených pro jinou, než veřejnou dopravu, již veřejnou zakázku nelze plnit. (...)

Stěžovatel považuje zúžení poskytování fyzické ostrahy objektu nebo objektů s výskytem kolejových vozidel určených pro veřejnou dopravu pro účely prokázání kvalifikace za diskriminační.

Postup zadavatele vyvolává ve stěžovateli pocit účelového použití pojmu „kolejových vozidel určených pro veřejnou dopravu" pro znevýhodnění či znemožnění účasti určité skupiny dodavatelů v zadávacím řízení na tuto nadlimitní veřejnou zakázku. Pokud je totiž v rámci hodnotících kritérií hodnoceno prokázání existence odborného školení pro vstup do kolejiště osob podílejících se na plněné této nadlimitní veřejné zakázky, není důvodem, by takovým postupem byla vyloučena část uchazečů z prokazování splnění kvalifikace.

(...)

Takový postup zadavatele vede k tomu, že nadlimitní veřejná zakázka je přístupná pouze úzkému okruhu uchazečů, přestože reálné zkušenosti s požadovaným poskytování fyzické ostrahy objektu nebo objektů s výskytem kolejových vozidel, kde bezpečnostní pracovníci musejí mít odborné školení pro vstup do kolejiště má markantně větší okruh uchazečů.«

Nad rámec výše uvedeného dodavatel Protecton Service, s.r.o. v námitkách rozporoval také výši stanoveného finančního limitu vážícího se k šetřenému požadavku (tj. 30 mil. Kč bez DPH), neboť ho považuje za nepřiměřeně vysoký vzhledem k celkovému objemu veřejné zakázky.

73. Námitky dodavatele MONIT plus, s.r.o. ze dne 3. 10. 2024 (dále jen „námitky III.“) v souvislosti s šetřeným požadavkem obsahovaly mj. následující:

„Jako uchazeč o veřejnou zakázku podáváme tímto námitku proti ustanovení ZD v bodě týkajícího se technické kvalifikace. Ač rozumíme tomu, že se jedná o VZ velmi specifickou a náročnou na realizaci ze strany vítězného uchazeče, považujeme požadavky zadavatele na technickou kvalifikaci za nepřiměřené a takové, které vedou k nemožnosti se do výběrového řízení přihlásit i relativně velkým a renomovaným společnostem v oboru, tedy diskriminační. Za nepřiměřený považujeme (…) především požadavky v odstavcích c) a e) a to s ohledem na skutečnost, že zakázek obdobného charakteru není mnoho (depo, kolejová vozidla atd.), respektive se jedná pouze o zakázky velkých dopravních podniků (Brno, Ostrava, Plzeň, Olomouc) a Českých drah. Po nahlédnutí do Registru smluv lze dohledat, že zakázky obdobného charakteru (tedy poskytování fyzické ostrahy pro dopravní podniky) ani v jednom případě nedosahují takového finančního objemu, aby se společnosti, jež tyto služby v těchto areálech poskytují, mohli tohoto řízení účastnit. Hodnota obdobných zakázek většinou nedosahuje ani 1/3 požadované hodnoty pro technickou kvalifikaci v tomto zadávacím řízení. Přitom společnosti poskytují služby zcela jistě řádně a kvalifikovaně. Je proto zcela jistě diskriminační, že i přes tuto skutečnost, se žádná z těchto společností nemůže z důvodů nepřiměřené technické kvalifikace tohoto výběrového řízení zúčastnit.“.

74. V bodě 3. protokolu o 1. jednání komise ze dne 5. 12. 2024 je mj. uvedeno, že *„(…) ve lhůtě pro podání žádosti o účast byly podány 2 žádosti o účast (…)“*, a to dodavatelem SECURITAS ČR s.r.o. a vybraným dodavatelem.

75. V reakci na žádost Úřadu ze dne 7. 1. 2025 o zodpovězení následujících dotazů vztahujících se k *„odbornému školení pro vstup do kolejiště“:*

a) Popište, jaké konkrétní školení zadavatel míní pojmem „odborné školení pro vstup do kolejiště“ a co je jeho konkrétní obsahovou náplní?

b) Je obsah a forma výše uvedeného školení nějak legislativně upravena? V případě, že ano, uveďte, který konkrétní předpis podobu tohoto školení reguluje.

c) Uveďte, který konkrétní subjekt je realizátorem daného školení a vydavatelem osvědčení o jeho absolvování, a to vč. délky platnosti tohoto osvědčení.

obviněný ve sdělení ze dne 13. 1. 2025 konstatoval následující:

<u>odpověď na dotaz uvedený pod bodem a):</u>

„(…) Obsahem školení jsou informace nezbytné pro bezpečný pohyb v kolejišti a jeho blízkosti.

(...) Obvyklá struktura je: Základní legislativa, Bezpečnost a ochrana zdraví při práci, Provozní minimum, Požární ochrana, Odborná způsobilost dle vyhlášky č. 100/1995 Sb. (rozsahu osoba poučená), případně ještě Zdravotní školení.

(...) V uvedeném rozsahu školení pro vstup do kolejiště vyžaduje Správa železnic, státní organizace i zadavatel. Různí provozovatelé regionálních drah, vleček a podobně mohou vyžadovat školení v odlišném (typicky užším) rozsahu, případně se zaměřením na různá místní specifika."

<u>odpověď na dotaz uvedený pod bodem b):</u>

»(...) Jedná se o promítnutí § 4a odst. 1 zákona č. 266/1994 Sb., o drahách, ve znění pozdějších předpisů, („Nikdo nesmí bez souhlasu provozovatele dráhy vykonávat v obdobu dráhy činnosti, které se považují za podnikání, vstupovat na dráhu a v obvodu dráhy na místa, která nejsou veřejnosti přístupná, pokud zvláštní právní předpis nestanoví jinak") a § 22 odst. 4 zákona č. 266/1994 Sb., o drahách, ve znění pozdějších předpisů, („Osoby nacházející se v obvodu dráhy jsou povinny dbát o svoji bezpečnost, dbát pokynů provozovatele dráhy k zajištění bezpečnosti osob a bezpečnosti provozování dráhy a drážní dopravy a pokynů k zajištění ochrany majetku a veřejného pořádku a jsou povinny zdržet se všeho, co by mohlo rušit nebo ohrozit provozování dráhy a drážní dopravy nebo mít za následek vznik škody na součástech dráhy nebo na drážním vozidle nebo narušit veřejný pořádek.")

(...) Obsah a formu školení, resp. jiné podmínky pro povolení vstupu do kolejiště stanoví provozovatel konkrétní dráhy.«

<u>odpověď na dotaz uvedený pod bodem c):</u>

„(...) Školení typicky poskytuje přímo provozovatel konkrétní dráhy. V případě zadavatele školení zajištuje útvar 110030, odd. Vzdělávání – Metro.

(...) Minimálně v případě dráhy provozované Správou železnic, státní organizace je však s ohledem na počet školených osob školení prováděno také externími akreditovanými školiteli.

(...) Školení nemá definovanou jednotnou platnost. V případě zadavatele probíhá školení pracovníků dodavatele vždy při zahájení plnění nově uzavřené smlouvy s dodavatelem a dále dle potřeby. V případě školení Správy železnic, státní organizace je vyžadováno opakování různých částí školení resp. přezkoušení po různých dobách od 2 do 5 let.".

76. V bodě 3. protokolu o 7. jednání komise ze dne 10. 4. 2025 je mj. uvedeno následující:

»Hodnotící komise na svém 3. jednání doporučila vyzvat účastníka CETR GROUP a.s. i účastníka SECURITAS ČR s.r.o. k podání nabídky. Oba účastníci byli vyzváni k podání nabídek s tím, že lhůta pro podání nabídek byla stanovena do 3. 2. 2025 do 12:00, následně byla tato lhůta prodloužena až do 7. 2. 2025 do 10:00.

V uvedené lhůtě byla podána nabídka účastníka CENTR GROUP a.s.

Účastník SECURITAS ČR s.r.o. dne 7. 2. 2025 zaslal zadavateli dokument „Oznámení k výběrovému řízení", ve kterém vysvětluje důvody, pro které se rozhodl nepodat nabídku.«

77. V dokumentu „Oznámení k výběrovému řízení" dodavatel SECURITAS ČR s.r.o. uvedl následující důvody nepodání nabídky:

1. „V zadávacím ízení byla stanovena (z našeho pohledu bezdůvodně) příliš krátká doba mezi termíny prohlídek míst plnění a termínem pro podání nabídky. (...)

2. Cenotvorba. V rámci zadávacího řízení je navržen dlouhodobý kontrakt (84 měsíců), přičemž cenu za služby je možné v průběhu trvání zakázky upravovat pouze způsobem uvedeným v zadání, tj. na základě kritéria nárůstu minimální mzdy, není však jakkoli zohledněn nárůst ostatních nákladů dodavatele. (...)“.

78. Žádostí ze dne 12. 11. 2025 požádal Úřad dodavatele Protecton Service, s.r.o. mj. o zodpovězení dotazu, zda by byl schopen splnit šetřený požadavek (tj. zdali by byl schopen předložit v rámci seznamu významných služeb, že za poslední 3 roky před zahájením zadávacího řízení realizoval služby v rozsahu alespoň 1 služby, jejímž předmětem bylo poskytování fyzické ostrahy objektu nebo objektů s výskytem kolejových vozidel určených pro veřejnou dopravu, kde bezpečnostní pracovníci musejí mít odborné školení pro vstup do kolejiště, kdy finanční vyjádření objemu této významné služby, realizované pro jednoho objednatele v průběhu alespoň jednoho roku dosáhlo alespoň 30 000 000 Kč bez DPH a trvalo nejméně 24 měsíců).

79. Ve sdělení ze dne 19. 11. 2025 dodavatel Protecton Service, s.r.o. v reakci na výše uvedenou žádost Úřadu konstatoval mj. následující:

„Požadavek zadavatele stanovený v čl. 11 bodě 1. písm. e) tabulky technické kvalifikace jsme nebyli schopni splnit, a to z důvodu kombinace zadaných kritérií. Máme zakázky, u kterých jsme dosáhli alespoň 30 000 000 Kč bez DPH v průběhu alespoň jednoho roku (12 po sobě jdoucích měsíců) a trvaly nejméně 24 měsíců. Máme zakázky, jejichž předmětem je poskytování fyzické ostrahy objektu nebo objektů s výskytem kolejových vozidel. A také máme zakázky, jejichž předmětem bylo poskytování fyzické ostrahy objektu nebo objektů s veřejnou dopravou. U žádné z těchto zakázek ale nedochází k souběhu naplnění všech tří požadovaných kritérií. Takto stanovená kombinace kritérií zužuje okruh možných uchazečů zásadním způsobem, a proto ji považujeme za diskriminační, což jsme také uvedly v námitkách proti zadávacím podmínkám, které jsme podali.“

80. Žádostí ze dne 13. 11. 2025 požádal Úřad dodavatele MONIT plus, s.r.o. a dodavatele SECURITAS ČR s.r.o. mj. o zodpovězení dotazu, zda by byli schopni splnit šetřený požadavek.

81. Ve sdělení ze dne 26. 11. 2025 dodavatel MONIT plus, s.r.o. v reakci na výše uvedenou žádost Úřadu mj. konstatoval, že *„přesně tento požadavek zadavatele na technickou kvalifikaci nám nakonec znemožnil se předmětného výběrového řízení účastnit. Ačkoliv jsme lokální bezpečnostní agentura v Brně, tedy druhém největším městě ČR a poskytujeme své služby mnoha subjektům jak veřejným, tak podnikatelským, včetně Dopravního podniku města Brna (tedy zakázky velmi obdobného charakteru), tak požadovaný rozsah technické kvalifikace jsme nebyli schopni splnit. (...) Navíc byl požadavek rozšířen o objekty s výskytem kolejových vozidel, což kromě DPP můžou být zřejmě i objekty ČD, ale neznáme další podobný objekt obdobného rozsahu v rámci ČR. Proto jsme tento požadavek považovali za diskriminační. (...) Tímto na Váš dotaz odpovídáme, že požadavek zadavatele na takový rozsah technické kvalifikace jsme nebyli schopni splnit a považujeme jej za nepřiměřený a diskriminační“.*

82. Ve sdělení ze dne 25. 11. 2025 dodavatel SECURITAS ČR s.r.o. mj. uvedl, že by šetřený požadavek byl schopen splnit, neboť by jako referenční službu uvedl ostrahu pro klienta České dráhy a.s.

83. Dne 23. 4. 2025 obviněný rozhodl o výběru vybraného dodavatele a dne 18. 6. 2025 s ním uzavřel rámcovou dohodu.

Právní posouzení

84. Úřad nejprve v obecné rovině uvádí, že účelem stanovení požadavků na prokázání kvalifikace je zajištění realizace předmětu plnění veřejné zakázky pouze takovými dodavateli, kteří jsou ve skutečnosti schopni veřejnou zakázku, v případě jejich úspěchu v zadávacím řízení, řádně, včas a v odpovídající kvalitě realizovat. Tím je minimalizováno zadavatelovo riziko, že dojde ke zmaření plnění předmětu veřejné zakázky. Konkrétně technická kvalifikace slouží k prokázání lidských či technických zdrojů a odborných schopností a zkušeností nezbytných pro plnění veřejné zakázky v odpovídající kvalitě. Adekvátně nastavená kritéria technické kvalifikace jsou „sítem“, které má zamezit účasti subjektů neschopných danou veřejnou zakázku řádně, včas a v odpovídající kvalitě plnit. Jakýkoliv požadavek zadavatele na prokázání technické kvalifikace tudíž s ohledem na svůj účel relativně omezuje hospodářskou soutěž, neboť některým dodavatelům znemožňuje přístup k plnění veřejné zakázky. Vzhledem k tomu, že zadavatel může nastavením kvalifikačních kritérií okruh potenciálních dodavatelů výrazně ovlivnit, je třeba, aby byla stanovena v souladu se zákonem, objektivním, přiměřeným, transparentním a nediskriminačním způsobem, byla odůvodněna legitimním ekonomickým zájmem zadavatele na hospodárnosti, efektivitě a účelnosti vynaložené investice a nevytvářela bezdůvodně překážky hospodářské soutěže.

85. Co se týče zásady přiměřenosti, ta vychází ze skutečnosti, že zákon ponechává zadavatelům značnou míru diskrece ohledně volby konkrétního postupu v zadávacím řízení. Postup v souladu se zásadou přiměřenosti tedy primárně (nikoli však výlučně) spočívá v tom, že na jedné straně zadavateli poskytuje dostatečné záruky výběru dodavatele, který skutečně bude schopen veřejnou zakázku kvalitně a v požadovaných termínech realizovat, na druhou stranu se bude jednat o postup, který nad rámec garance výše uvedeného cíle nebude dále nedůvodně omezovat hospodářskou soutěž. Jedná se tak o zásadu, kterou by se měl zadavatel řídit ve všech fázích zadávacího řízení. Úřad uvádí, že tato zásada se nejvíce uplatňuje při stanovení podmínek účasti v zadávacím řízení, typicky u podmínek kvalifikace, které přímo determinují okruh potenciálních dodavatelů, kteří by se mohli zúčastnit zadávacího řízení.

86. Úřad v rámci obecných východisek dále uvádí, že se zásadou přiměřenosti je úzce spjata zásada zákazu diskriminace, neboť v případě, kdy zadavatel stanoví např. nepřiměřené podmínky kvalifikace, má tento postup zadavatele negativní dopad do okruhu potenciálních dodavatelů (zužuje jej), a tedy dochází k diskriminaci dodavatelů, kteří by byli, pakliže by zadavatel vymezil své požadavky v souladu se zásadou přiměřenosti, způsobilí ucházet se o veřejnou zakázku a následně veřejnou zakázku plnit, jelikož by jim byla dána (přiměřeným nastavením požadavků zadavatele) možnost se zadávacího řízení účastnit, resp. podat nabídku. Z uvedeného je tedy patrné, že zásada zákazu diskriminace je úzce spjata se zásadou přiměřenosti. Ostatně toto je patrné i z konstrukce ustanovení § 36 odst. 1 zákona, kde je stanoveno, že zadávací podmínky nesmí být stanoveny tak, aby určitým dodavatelům bezdůvodně přímo či nepřímo zaručovaly konkurenční výhodu, nebo vytvářely bezdůvodné překážky hospodářské soutěže. K tomu Úřad doplňuje, že zadavatel spolu se stanovením veškerých podmínek a parametrů nese i odpovědnost za to, že veškeré požadavky vymezené v zadávacích podmínkách jsou ve vztahu k předmětu veřejné zakázky objektivní a přiměřené, přičemž čím náročněji (tj. pro dodavatele více omezujícím způsobem) budou zadávací podmínky specifikovány, tím precizněji by je měl být zadavatel schopen odůvodnit. Z pohledu dodržení zásady přiměřenosti tak obstojí pouze

takové zadávací podmínky, které je zadavatel schopen objektivně a patřičně odůvodnit, aniž by v souvislosti s jejich stanovením došlo k bezdůvodnému omezení hospodářské soutěže.

87. Dále Úřad uvádí, že porušení zásady zákazu diskriminace nelze vztahovat jen na diskriminaci zjevnou (přímou), tedy případ, kdy zadavatel otevřeně postupuje jinak vůči jednotlivému dodavateli a jinak vůči dalším dodavatelům, ale též na diskriminaci skrytou (nepřímou). K tomu lze odkázat např. na rozsudek Krajského soudu v Brně, sp. zn. 62 Ca 29/2009 ze dne 16. 3. 2011, v němž citovaný soud mj. uvedl, že: *„K porušení zásady zákazu diskriminace může dojít např. tehdy, pokud zadavatel stanoví zcela nepřiměřené požadavky na prokázání splnění kvalifikace, v důsledku čehož účelově a v rozporu se zákonem omezí účast určité skupiny dodavatelů. Zadavatel je oprávněn využít prostor daný zákonem a prostřednictvím stanovení úrovně ekonomických a finančních kvalifikačních předpokladů nebo technických kvalifikačních předpokladů znevýhodnit některé dodavatele, to však pouze za předpokladu, že je to odůvodněno objektivními okolnostmi a požadavky zadavatele nejsou nepřiměřené.“.* Pro úplnost Úřad dodává, že přestože se závěry soudu učiněné ve výše uvedeném rozsudku vztahují k zákonu č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, lze je aplikovat rovněž i ve vztahu k zákonu, neboť princip zásady zákazu diskriminace zůstal i v souvislosti s nynější právní úpravou zachován, tedy nezměněn.

88. Úřad tedy shrnuje, že účelem požadavků na prokázání kvalifikace je objektivním, přiměřeným, transparentním a nediskriminačním způsobem zajistit, aby zadavatel vybíral dodavatele veřejné zakázky pouze z okruhu subjektů, jež poskytují záruky o své schopnosti veřejnou zakázku řádně, včas a v odpovídající kvalitě realizovat. Zadavatel však nemůže vymezením kvalifikačních kritérií, zejména stanovením nepřiměřeně přísných kritérií prokázání způsobilosti dodavatele, ovlivnit okruh dodavatelů tak, že se zadávacího řízení z důvodu nepřiměřeně a diskriminačně nastavených kritérií kvalifikace nebude moci účastnit dodavatel, který by jinak byl objektivně způsobilý veřejnou zakázku realizovat. Zadavatel by se tak měl zdržet stanovení zadávacích podmínek, které omezují hospodářskou soutěž bezdůvodným zvýhodňováním nebo znevýhodňováním určitých dodavatelů, nemá-li příslušná zadávací podmínka oporu v legitimních (odůvodněných) potřebách zadavatele. Na případnou bezdůvodnost omezování hospodářské soutěže je nutné pohlížet právě z pohledu předmětu veřejné zakázky a z něj vyplývajících oprávněných požadavků zadavatele.

89. Úřad se se zřetelem ke shora uvedeným obecným východiskům ve smyslu naplnění požadavků zákona co do zásady přiměřenosti a zákazu diskriminace v šetřené věci zabýval posouzením podmínky kritéria technické kvalifikace stanovené v bodu 1. písm. e) tabulky „TECHNICKÁ KVALIFIKACE DLE § 79 ZZVZ“ uvedené v čl. 11 zadávací dokumentace, konkrétně tedy podmínky spočívající v předložení seznamu významných služeb poskytnutých za poslední 3 roky před zahájením zadávacího řízení v podobě alespoň jedné služby, jejímž předmětem bylo poskytování fyzické ostrahy objektu nebo objektů s výskytem kolejových vozidel určených pro veřejnou dopravu, kde bezpečnostní pracovníci museli mít odborné školení pro vstup do kolejiště, kdy finanční vyjádření objemu této významné služby, realizované pro jednoho objednatele v průběhu alespoň jednoho roku (12 po sobě jdoucích měsíců) dosáhlo alespoň 30 000 000 Kč bez DPH a trvalo nejméně 24 měsíců.

90. Ve vztahu k výše uvedenému šetřenému požadavku Úřad předně uvádí, že je složen z následujících dílčích požadavků:

– poskytování fyzické ostrahy v objektu či objektech s výskytem kolejových vozidel určených pro veřejnou dopravu;

– bezpečnostní pracovníci musejí mít odborné školení pro vstup do kolejiště;

– finanční objem významné služby realizované v průběhu 1 roku pro jednoho objednatele dosáhl alespoň 30 mil. Kč bez DPH a trvalo nejméně 24 měsíců,

přičemž Úřad se nejprve bude zabývat dílčím požadavkem na *„poskytování fyzické ostrahy v objektu či objektech s výskytem kolejových vozidel určených pro veřejnou dopravu“.*

91. V prvé řadě považuje Úřad za nutné vymezit pojem kolejová vozidlo. V obecné rovině tento pojem označuje „dopravní prostředek způsobilý k jízdě po koleji. Kolej vozidlo nese a vede. (...) Kolej je tvořena kolejnicovým pásem, nebo častěji dvojící kolejnicových pásů. Kolejnicové pásy jsou vázány pomocí upevňovadel k podpěrám: pražcům, betonovým blokům, prahům, roštům a dalším.“[4]. Lze tedy shrnout, že kolejové vozidlo je dopravní prostředek pohybující se po kolejích. Úřad považuje za podstatné uvést, že kolejová, respektive drážní vozidla je možné rozdělit podle způsobu jejich provozu. Zákon č. 266/1994 Sb., o dráhách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o dráhách“) konkrétně rozeznává typ dráhy a právní režim jejího provozu, a podle těchto kritérií vymezuje ve svém § 24 veřejnost či neveřejnost drážní dopravy, kdy veřejná drážní doprava je doprava provozovaná dopravcem k uspokojování obecných přepravních potřeb podle předem vyhlášených přepravních podmínek, zveřejněného jízdního řádu a tarifu a neveřejná drážní doprava je doprava provozovaná dopravcem k uspokojování individuálních přepravních potřeb podle smluvních podmínek.

92. Ve světle výše uvedeného Úřad uvádí, že v obecné rovině souhlasí s tvrzením obviněného o specifičnosti povahy kolejového provozu (vycházející mj. z faktu, že kolejový provoz se řídí specifickými právními předpisy, jež na něj dopadají) například oproti provozu silničnímu, neboť silniční vozidla se pohybují po silnicích a jsou zásadně konstrukčně odlišná od kolejových vozidel, jež se pohybují po kolejích. Vzhledem k předmětu veřejné zakázky a specifikům kolejového provozu tedy Úřad považuje obecný požadavek na výskyt kolejových vozidel (bez bližšího zúžení na druh kolejového provozu – veřejný vs. neveřejný) za legitimní.

93. S čím se však Úřad ztotožnit nemůže je požadavek obviněného na výskyt kolejových vozidel určených <u>pouze k veřejné dopravě,</u> který obviněný odůvodňuje mj. menší trakcí a horší ovladatelností kolejových vozidel určených k neveřejné přepravě, a dále také rozdíly v charakteru a velikosti objektů s kolejovými vozidly určenými k neveřejné přepravě, harmonogramem pohybů těchto vozidel aj. K těmto uvedeným tvrzením obviněného (tj. k menší trakci a horší ovladatelnosti kolejových vozidel určených k neveřejné dopravě, v rozdílech v charakteru a velikosti objektů s kolejovými vozidly určenými pro neveřejnou dopravu, v harmonogramu četnosti pohybu těchto vozidel) Úřad uvádí, že je přesvědčen, že mezi kolejovými vozidly určenými pro veřejnou a neveřejnou dopravu, neexistují natolik zásadní rozdíly, které by opodstatňovaly takovéto zúžení technické kvalifikace pouze na dodavatele, kteří poskytovali fyzickou ostrahu v objektu či objektech s výskytem kolejových vozidel pouze veřejné dopravy. V souvislosti s údajnou menší trakcí a horší ovladatelností Úřad konstatuje, že tento argument může obstát při srovnání mezi kolejovými a silničními vozidly, avšak nikoliv při srovnání kolejových vozidel z pohledu druhu jejich provozu, neboť ať už jde o kolejové vozidlo určené k veřejné či neveřejné dopravě, stále se jedná o kolejové, respektive drážní vozidlo

pohybující se po kolejích. Tudíž jejich konstrukční vlastnosti nemohou být zcela diametrálně odlišné, jako tomu je například při srovnání silničních a kolejových vozidel. Nadto Úřad dodává, že pokud by tomu tak bylo, jistě by i zákonodárce v zákoně o drahách přistoupil k rozlišení druhů kolejových, respektive drážních vozidel na základě jejich konstrukčních vlastností, což se však nestalo, neboť, jak již Úřad uvedl výše, zákon o dráhách rozlišuje veřejnost a neveřejnost drážní dopravy na základě kritéria typu dráhy a jejího právního režimu, a nikoliv na základě technických vlastností daných vozidel. Stejně tak se Úřad domnívá, že objekt s výskytem kolejových vozidel určených pro neveřejnou dopravu může být stejně tak vytížen jako objekt s výskytem kolejových vozidel určených pro veřejnou dopravu. K harmonogramu četnosti Úřad doplňuje, že není vyloučeno, že v některém z provozů s výskytem kolejových vozidel určených pro neveřejnou dopravu může docházet ke stejné, ne-li vyšší četnosti pohybu kolejových vozidel. Vzhledem ke všemu výše uvedenému tedy Úřad shledává dílčí požadavek kritéria technické kvalifikace na doložení služby, jejímž předmětem bylo poskytování fyzické ostrahy objektu nebo objektů s výskytem kolejových vozidel určených pro veřejnou dopravu, za bezdůvodně vytvářející překážky hospodářské soutěži, neboť se domnívá, že dodavatelé poskytující fyzickou ostrahu v objektu či objektech s výskytem kolejových vozidel určených pro neveřejnou dopravu mohou být schopni plnit předmět šetřené veřejné zakázky stejně tak jako dodavatelé poskytující fyzickou ostrahu v objektu či objektech s výskytem kolejových vozidel pro veřejnou dopravu. Obviněný tak stanovil předmětný požadavek, aniž by pro to existoval objektivní důvod, čímž stanovil minimální úroveň pro splnění prokázání předmětného kritéria technické kvalifikace nepřiměřeně vzhledem ke složitosti předmětu rámcové dohody, přičemž zároveň nedodržel zásadu přiměřenosti zakotvenou v § 6 odst. 1 zákona a zásadu zákazu diskriminace zakotvenou v § 6 odst. 2 zákona, resp. nedůvodně omezil účast ostatních způsobilých dodavatelů v zadávacím řízení, kteří by jinak byli objektivně způsobilí rámcovou dohodu realizovat.

94. Nadto Úřad dodává, že fakt, že obviněný stanovením požadavku na poskytování služby fyzické ostrahy v objektu či objektech s výskytem kolejových vozidel určených pouze k veřejné dopravě, a nikoliv též v objektu či objektech s výskytem kolejových vozidel určených k neveřejné dopravě, bezdůvodně omezil okruh možných dodavatelů, vyplývá také z odpovědí Úřadem oslovených dodavatelů, kteří se díky takto nastavené technické kvalifikaci nebyli schopni předmětného zadávacího řízení účastnit. Mimo to není také vyloučeno, že existují další potencionální dodavatelé, kteří by se v případě, že by obviněný předmětný technický požadavek stanovil bez určení druhu kolejových vozidel (tzn. požadoval by pouze poskytování služeb fyzické ostrahy v objektu či objektech s výskytem kolejových vozidel), mohli o veřejnou zakázku ucházet.

95. Přestože již Úřad dospěl k závěru, že jeden z dílčích požadavků technické kvalifikace (konkrétně požadavek na poskytování fyzické ostrahy v objektu či objektech s výskytem kolejových vozidle pro veřejnou dopravu) byl stanoven v rozporu se zákonem a představoval bezdůvodné omezení hospodářské soutěže, a tedy k závěru o spáchání přestupku postačuje konstatování této skutečnosti, Úřad se dále – pro úplnost a ve stručnosti – vyjadřuje i k ostatním dílčím požadavkům šetřeného požadavku.

96. K dílčímu požadavku na „odborné školení pro vstup do kolejiště“ Úřad uvádí, že i tento požadavek považuje za vytvářející bezdůvodné překážky hospodářské soutěže, aniž by pro to existoval objektivní důvod, a tedy rozporný s § 36 odst. 1 zákona a se zásadou přiměřenosti zakotvenou v § 6 odst. 1 zákona a zásadou zákazu diskriminace zakotvenou v § 6 odst. 2 zákona,

neboť obviněný stanovením tohoto požadavku nedůvodně omezil účast ostatních způsobilých dodavatelů v zadávacím řízení, kteří by jinak byli objektivně způsobilí rámcovou dohodu realizovat. Obviněný ho zdůvodňuje nutností prokázání faktu, že dodavatelé budou schopni plnit předmětnou veřejnou zakázku dlouhodobě s dostatkem kvalifikovaného a proškoleného personálu. Nicméně vzhledem ke skutečnosti, že dané školení nemá žádnou definovanou jednotnou platnost a typicky jej poskytují jednotliví provozovatelé konkrétní dráhy (jak Úřadu sdělil sám obviněný), není Úřad přesvědčen o tom, že daný požadavek skutečně dokládá i danou schopnost jednotlivých dodavatelů. A to především z toho důvodu, že přestože by dodavatel v minulosti realizoval veřejnou zakázku, jejíž součástí by bylo absolvování uvedeného školení pro vstup do kolejiště, není zaručeno, že u dodavatele stále ještě pracují titíž zaměstnanci, kteří se podíleli na dříve realizované zakázce zahrnující absolvování odborného školení pro vstup do kolejiště. Nadto nelze také opomenout fakt, že dané školení nemá žádnou konkrétní jednotnou náplň, a tudíž co jeden provozovatel dráhy považuje za dostatečné proškolení, nemusí pro jiného být také dostačující. Vzhledem k tomu, že obviněný nikterak nemůže zamezit případné fluktuaci zaměstnanců dodavatele a nemůže si být jistý, že minulý provozovatel dráhy v rámci jím realizovaného školení pro vstup do kolejiště obsáhl všechny oblasti podstatné pro obviněného, považuje v tomto smyslu Úřad požadavek na absolvování odborného školení jako součást referenční zakázky za nadbytečný, navíc v situaci, kdy sám obviněný Úřadu sdělil, že odborné školení pro vstup do kolejiště bude realizovat na začátku plnění smlouvy, a tudíž si aktuální zaměstnance vybraného dodavatele proškolí sám.

97. Úřad k výše uvedenému doplňuje, že kombinace jednotlivých nezákonně stanovených kritérií technické kvalifikace „znásobila“ bezdůvodné omezení hospodářské soutěže a zesílila diskriminační efekt a efekt nepřiměřenosti obou shora uvedených požadavků, čímž tak ve svém důsledku ještě více nedůvodně omezila účast dodavatelů v zadávacím řízení (kteří by byli schopni se bez stanovení takto nezákonně nastavených požadavků zadávacího řízení účastnit).

98. Ve vztahu k dílčímu požadavku, aby finanční objem významné služby realizované v průběhu 1 roku pro jednoho objednatele dosáhl alespoň 30 mil. Kč bez DPH a trval nejméně 24 měsíců, Úřad pouze ve zkratce konstatuje, že vzhledem k předpokládaného hodnotě veřejné zakázky (800 000 000 Kč bez DPH) a délce trvání rámcové smlouvy (tj. 7 let) jej sám o sobě nepovažuje za nepřiměřený.

99. K údajnému porušení zásady legitimního očekávání, tím, že Úřad po procesním zastavení správního řízení sp. zn. ÚOHS-S0868/2024/VZ (zahájeného na návrh ze dne 25. 10. 2024) nepřistoupil z vlastního uvážení k zahájení správního řízení z moci úřední, neboť návrh údajně obsahoval dostatek informací nasvědčujících možnému porušení zákona, avšak tak učinil až po obdržení podnětu ze dne 20. 11. 2024, který obsahově oproti již dříve podanému návrhu nepřinášel nové skutečnosti, Úřad uvádí následující.

100. Původní správní řízení sp. zn. ÚOHS-S0868/2024/VZ zahájené na návrh ze dne 25. 10. 2024 bylo zastaveno z procesních důvodů, neboť navrhovatel (obviněný) přílohou návrhu neučinil doklad o doručení námitek, a návrh tak nesplňoval zákonnou podmínku stanovenou v § 251 odst. 1 zákona, nezbytnou k tomu, aby jej Úřad mohl projednat věcně. Zastavení řízení z procesních důvodů není a nemůže být výrazem stanoviska Úřadu k obsahu návrhu ani k jeho věcné relevanci. Jinými slovy, procesní zastavení správního řízení nevytváří žádný závěr o tom, zda podání obsahovalo či neobsahovalo takové skutečnosti, které by mohly vést k zahájení řízení z moci úřední. Úřad nemohl a nesměl jakkoli hodnotit věcnou stránku návrhu, neboť řízení nemohlo být otevřeno do fáze věcného přezkumu, neboť návrh nesplňoval podmínky kladené na

něj zákonem. Takové velmi extenzívní dovozování principu oficiality ve správním řízení ve vztahu k Úřadu ze strany obviněného by dle Úřadu zcela popíralo zvláštní pravidla, která jsou zavedena v zákoně pro vedení řízení o žádosti (návrhu).

101. Ke správnímu řízení zahájenému z moci úřední pak Úřad dodává, že legislativa nestanoví lhůtu, v níž by Úřad musel řízení z moci úřední zahájit, ani nestanoví, že musí být zahájeno okamžitě, jakmile se Úřad seznámí s možnými pochybeními. Správní orgán má povinnost své indicie ověřit, kontextualizovat a posoudit jejich relevanci a intenzitu, přičemž konkrétní okamžik zahájení správního řízení z moci úřední je výsledkem správního uvážení, nikoli mechanické povinnosti reagovat okamžitě po prvním kontaktu s informací. Takové správní uvážení nenarušuje zásadu legitimního očekávání, neboť neexistuje pravidlo ani praxe, jež by Úřadu ukládala zahájit řízení ex officio bezprostředně po zastavení řízení návrhového.

102. Ve vztahu k následně podanému podnětu Úřad dodává, že ačkoli podnět nepřinesl nové věcné okolnosti, přinesl nový procesní impuls, který Úřad v souladu se zákonem nově obsahově vyhodnotil. Předchozí procesní usnesení o zastavení správního řízení nezakládá jakékoli ujištění ani „signál“, že Úřad nebude v budoucnu jednat v rámci svých dozorových pravomocí v téže věci. Úřad je přesvědčen, že k porušení zásady legitimního očekávání by naopak došlo, pokud by předmětné správní řízení z moci úřední nezahájil, ačkoli k tomu existují materiální důvody.

103. K rozhodnutí Úřadu ze dne 12. 5. 2021 č. j. 13622/2021/162/DJa, jímž obviněný odůvodňuje stanovení technické kvalifikace, když s odkazem na citaci z uvedeného rozhodnutí konstatuje, že technickou kvalifikaci stanovil odborně a v souladu se svým úsudkem, Úřad uvádí, že nikterak nerozporuje právo zadavatelů stanovit zadávací podmínky včetně technické kvalifikace v souladu s jejich potřebami a úsudkem, nicméně i při takovémto postupu je nezbytné postupovat v souladu se zákonem ve smyslu dodržení zásad uvedených v § 6 zákona za současného dodržení podmínek stanovených v § 36 odst. 1 zákona.

104. K odkazu obviněného na rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 2. 9. 2015 sp. zn. 62 Af 15/2014-55, v němž soud uvedl, že „[s]myslem požadavků na prokázání splnění technické kvalifikace (§ 50 odst. 1 písm. d/ a § 56 ZVZ) je ze strany osoby ucházející se o získání veřejné zakázky doložit, že plnění, jež je obdobné tomu, jaké je (nyní v aktuálně běžícím zadávacím řízení) poptáváno, již v minulosti úspěšně zrealizoval. (…) Zadavatelem uplatněné požadavky na splnění technických kvalifikačních požadavků tedy mají zajistit, aby se o přidělení veřejné zakázky účinně ucházeli pouze ti dodavatelé, kteří jsou ve skutečnosti schopni po stránce technické a materiální tuto zakázku v případě jejich úspěchu v zadávacím řízení po přidělení veřejné zakázky též plnit, což mohou nejlépe po stránce materiální prokázat již realizovanými plněními (…).“ Úřad dodává, že nikterak nerozporuje fakt, že zákon umožňuje nastavení požadavků technické kvalifikace tak, aby se veřejné zakázky mohli účastnit pouze dodavatelé, kteří jsou reálně schopni poptávané plnění poskytnout, současně však nelze opomíjet fakt, že dané technické požadavky musejí být stanoveny adekvátně ve vztahu k poptávanému plnění, tak aby nebyly nepřiměřené a vůči určité skupině dodavatelé (kteří by také byli schopni předmět veřejné zakázky plnit) diskriminační. Vždy je tedy nutné najít hranici mezi oprávněnosti požadavků zadavatele a jejich přiměřeností.

105. K tvrzení zadavatele, že ve světle rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 14. 4. 2021 sp. zn. 29 Af 63/2020-213[4] byl oprávněn stanovit i přísnější technické podmínky, Úřad podotýká, že, daný rozsudek pojednává o důležitosti předmětné veřejné zakázky a s ní související snaze zadavatelů o minimalizaci rizika případné nemožnosti plnění předmětu veřejné zakázky vybraným dodavatelem, přičemž však i v tomto kontextu je nezbytné zohlednění tenké hranice mezi oprávněností požadavků zadavatelů a přiměřeností těchto požadavků, tak aby nedocházelo k bezdůvodné diskriminaci dodavatelů. Úřad je přesvědčen, že v šetřeném případě by umožnění účasti dodavatelům, kteří by jako významnou službu doložili poskytování služeb fyzické ostrahy v objektu či objektech s výskytem kolejových vozidel určených pro neveřejnou dopravu, neznamenal výrazné navýšení rizika nemožnosti plnění veřejné zakázky oproti dodavatelům, kteří by jako významnou službu doložili poskytování služeb fyzické ostrahy v objektu či objektech s výskytem kolejových vozidel určených pro veřejnou dopravu.

106. V souvislosti s tvrzením obviněného, že Úřadem oslovení dodavatelé Protecton Service s.r.o. a MONIT plus, s.r.o. neměli v roce 2024 dostatečně vysoký čistý roční obrat, a tudíž by nebyli schopni dlouhodobě řádně veřejnou zakázku plnit, Úřad předně zdůrazňuje, že obviněný porovnává čistý obrat uvedených dodavatelů s předpokládanou hodnotou veřejné zakázky a délkou trvání rámcové smlouvy. Oproti tomu Úřad se předmětných dodavatelů tázal na hodnotu referenční zakázky stanovenou obviněným v rámci technické kvalifikace (konkrétně na hodnotu 30 mil. Kč bez DPH), přičemž v této souvislosti Úřad shledává čistý roční obrat dodavatele Protecton Service, s.r.o v roce 2024 ve výši 178 661 000 Kč a dodavatele MONIT plus, s.r.o. ve výši 174 125 000 Kč za výrazně převyšující hodnotu 30 mil. Kč bez DPH stanovenou obviněným v rámci technické kvalifikace. Pro úplnost Úřad dodává, že k posouzení schopnosti dodavatelů plnit veřejnou zakázku z pohledu ekonomického slouží požadavky ekonomické kvalifikace, které je každý zadavatel oprávněn v souladu se zákonem stanovit. Učinil tak též obviněný, když v bodě 11. 9. zadávací dokumentace stanovil, že dodavatel „prokáže svou ekonomickou kvalifikaci předložením výkazu zisku a ztrát nebo obdobným dokladem (…), že jeho minimální roční obrat dosahoval minimálně výše 100.000.000 Kč za 3 bezprostředně předcházející uzavřená účetní období od okamžiku zahájení zadávacího řízení.“, přičemž z výše uvedených částek čistých ročních obratů za rok 2024 výše uvedených dodavatelů je zřejmé, že částku stanovenou v ekonomické kvalifikaci minimálně v daném roce přesahují.

107. K tvrzení obviněného, že MONIT plus, s.r.o. je lokální bezpečnostní agentura působící na Moravě, která nedisponuje žádnými prostory ani personálem v místě plnění veřejné zakázky, a tudíž by se v případě získání šetřené veřejné zakázky byla nucena kromě skokového navýšení obratu potýkat také se zajištěním personálu a hmotných prostředků pro plnění veřejné zakázky v části státu, kde nemá dosud žádné zázemí, Úřad dodává, že fakt, zda bude expandovat také do další části státu a vybuduje si zde patřičné zázemí je čistě na obchodním uvážení a rozhodnutí daného dodavatele. Nadto Úřad dodává, že také není vyloučena možnost, že by se dodavatel MONIT plus, s.r.o. mohl spojit s jinou bezpečnostní agenturou, která například již v místě plnění veřejné zakázky působí a má vybudované zázemí.

108. Ve vztahu k dodavateli Protecton Service, s.r.o. obviněný konstatoval, že skutečnost, že tento dodavatel neplní stanovené technické podmínky veřejné zakázky nemůže představovat porušení

[4] Pro úplnost Úřad uvádí, že se odkazoval na následující citaci z předmětného rozsudku:
„Důležitost předmětné veřejné zakázky a jejího předmětu pro zadavatele pak do jisté míry ospravedlňuje i snahu minimalizovat rizika, mezi něž patří i intenzita a rozsah požadavků na případné dodavatele, když nedostatečné plnění případně vybraného dodavatele by mohlo činnost zadavatele až paralyzovat.“

povinností obviněného, neboť zákon nestanoví, že by podmínky technické kvalifikace museli a priori plnit všichni dodavatelé, kteří nabízejí nebo mají v plánu nabízet poptávané služby. Naopak zákon zadavatele opravňuje ke stanovení podmínek technické kvalifikace z důvodu omezení účasti dodavatelů s velkými ambicemi, avšak bez adekvátních zkušeností; Úřad k tomu dodává, že je pravdou, že zákon ponechává stanovení podmínek technické kvalifikace na zadavateli, avšak není možné opomíjet, že zákon současně také stanoví, že dané podmínky nesmějí být diskriminační a bezdůvodně omezující hospodářskou soutěž. V takovém případě pak je pochybením zadavatele, když nastavením nepřiměřených a diskriminačních podmínek zamezí účasti dodavatelům, kteří by jinak byli schopni danou veřejnou zakázku realizovat.

109. S ohledem na výše uvedené Úřad konstatuje, že obviněný formuloval přezkoumávané kritérium (v bodě 1. písm. e) tabulky technické kvalifikace uvedené v čl. 11 zadávací dokumentace), konkrétně požadavek na poskytování fyzické ostrahy v objektu či objektech s výskytem kolejových vozidel určených pro veřejnou dopravu a požadavek na to, že bezpečnostní pracovníci musejí mít odborné školení pro vstup do kolejiště, v rozporu s § 36 odst. 1 zákona, když tímto omezil hospodářskou soutěž, aniž by toto omezení byl schopen objektivně zdůvodnit. Obviněný tímto zároveň nedodržel zásadu přiměřenosti zakotvenou v § 6 odst. 1 zákona a zásadu zákazu diskriminace zakotvenou v § 6 odst. 2 zákona.

110. Vzhledem ke všemu výše konstatovanému Úřad uzavírá, že se obviněný dopustil přestupku podle § 268 odst. 1 písm. c) zákona tím, že stanovil zadávací podmínky v zadávacím řízení v rozporu s § 36 odst. 1 zákona, když v bodě 1. písm. e) tabulky technické kvalifikace uvedené v čl. 11 zadávací dokumentace stanovil, že dodavatel splňuje kritérium technické kvalifikace „seznam významných služeb poskytnutých za poslední 3 roky před zahájením zadávacího řízení včetně uvedení ceny a doby jejich poskytnutí a identifikace objednatele“, pokud realizoval za poslední 3 roky před zahájením zadávacího řízení „alespoň 1 službu, jejímž předmětem bylo poskytování fyzické ostrahy objektu nebo objektů s výskytem kolejových vozidel určených pro veřejnou dopravu, kde bezpečnostní pracovníci musejí mít odborné školení pro vstup do kolejiště“, aniž by pro to existoval objektivní důvod, čímž stanovil minimální úroveň pro splnění prokázání výše uvedeného kritéria technické kvalifikace nepřiměřeně vzhledem ke složitosti předmětu rámcové dohody, čímž nedůvodně omezil účast ostatních způsobilých dodavatelů ve výše uvedeném zadávacím řízení a vytvořil tak bezdůvodnou překážku hospodářské soutěže a zároveň nedodržel zásadu přiměřenosti zakotvenou v § 6 odst. 1 zákona a zásadu zákazu diskriminace zakotvenou v § 6 odst. 2 zákona, a dne 18. 6. 2025 uzavřel s vybraným dodavatelem rámcovou dohodu. Dle Úřadu tak byly naplněny všechny znaky skutkové podstaty přestupku podle § 268 odst. 1 písm. c) zákona.

K výroku II. rozhodnutí – uložení pokuty

111. Úřad posoudil postup obviněného a vzhledem ke zjištěným skutečnostem přistoupil k uložení pokuty, neboť obviněný svým postupem naplnil skutkovou podstatu přestupku podle § 268 odst. 1 písm. c) zákona.

112. Před vlastním uložením pokuty se Úřad nejprve zabýval tím, zda v šetřeném případě nedošlo k zániku odpovědnosti za přestupek, resp. k promlčení přestupku.

113. Podle § 29 písm. a) zákona o přestupcích odpovědnost za přestupek zaniká uplynutím promlčecí doby.

114. Podle § 270 odst. 5 zákona promlčecí doba činí 5 let.

115. Podle § 31 odst. 1 zákona o přestupcích počíná promlčecí doba běžet dnem následujícím po dni spáchání přestupku; dnem spáchání přestupku se rozumí den, kdy došlo k ukončení jednání, kterým byl přestupek spáchán. Je-li znakem přestupku účinek, promlčecí doba počíná běžet dnem následujícím po dni, kdy takový účinek nastal.

116. V návaznosti na výše uvedené Úřad před uložením pokuty ověřil, zda již neuplynula lhůta podle § 270 odst. 5 zákona. Ke spáchání přestupku uvedeného ve výroku I. tohoto rozhodnutí došlo dne 18. 6. 2025, kdy byla uzavřena rámcová dohoda. Řízení o přestupku bylo zahájeno dne 16. 1. 2026. Z uvedeného vyplývá, že promlčecí doba ve vztahu k projednávanému přestupku neuplynula a odpovědnost obviněného za projednávaný přestupek uplynutím promlčecí doby nezanikla.

117. V daném případě se obviněný dopustil přestupku podle § 268 odst. 1 písm. c) zákona. Dle § 268 odst. 2 písm. a) zákona se za přestupek podle § 268 odst. 1 zákona uloží pokuta do 10 % ceny veřejné zakázky, nebo do 20 000 000 Kč, nelze-li celkovou cenu veřejné zakázky zjistit.

118. Podle čl. 13 bodu 13.1. rámcové dohody je tato uzavírána na 84 měsíců nebo do vyčerpání částky uvedené v čl. 8.5. rámcové dohody (tj. do částky 800 000 000 Kč bez DPH). Jelikož je obviněnému poskytováno plnění na základě průběžně zadávaných dílčích smluv a plnění na základě rámcové dohody stále probíhá, není zřejmé, zda bude maximální možná částka stanovená v bodě 8.5. rámcové dohody (tj. 800 000 000 Kč bez DPH) vyčerpána celá či nikoliv. Z uvedeného důvodu není v této chvíli možné určit celkovou cenu plnění, proto maximální horní hranice pokuty v souladu s § 268 odst. 2 písm. a) zákona činí 20 mil. Kč.

119. Podle § 37 písm. a) a c) zákona o přestupcích se při určení druhu správního trestu a jeho výměry přihlédne zejména k povaze a závažnosti přestupku a přitěžujícím a polehčujícím okolnostem.

120. Podle § 38 zákona o přestupcích je povaha a závažnost přestupku dána zejména významem zákonem chráněného zájmu, který byl přestupkem porušen nebo ohrožen, dále významem a rozsahem následku přestupku a okolnostmi jeho spáchání.

121. Úřad v této souvislosti uvádí, že závažnost přestupku, která je v šetřeném případě skutečností rozhodnou pro určení výměry pokuty, je obecnou kategorií poměřující rozsah dopadu konkrétního protiprávního jednání na specifický právem chráněný zájem s přihlédnutím k významu tohoto chráněného zájmu. Stupeň závažnosti, tedy společenské škodlivosti přestupku, je dán konkrétní intenzitou naplnění znaků skutkové podstaty přestupku. Při posuzování závažnosti přestupku tedy není hlavním kritériem jeho skutková podstata, ale intenzita skutkových okolností, s jakou došlo k porušení právem chráněných hodnot a zájmů v konkrétním případě. Z hlediska určení výměry pokuty je proto nutno hodnotit nejen jaké výsledky byly přestupkem způsobeny, ale také jakou měly intenzitu (srov. rozsudek NSS sp. zn. 1 Afs 106/2012 ze dne 6. 6. 2013).

122. Obecně lze konstatovat, že za nejzávažnější stupeň intenzity porušení zákona je nutno považovat postup zadavatele spočívající v ignoraci ustanovení zákona a základních zásad, na nichž je tento zákon postaven, neboť takový postup zpravidla zcela vylučuje soutěžní prostředí, které je základním předpokladem dosažení transparentního vynakládání veřejných prostředků.

123. Co se týče posouzení povahy a závažnosti spáchaného přestupku, Úřad konstatuje, že je vždy nutné zhodnotit, nakolik to které nedodržení povinnosti stanovené zákonem ohrozilo právem chráněný zájem. Obviněný spáchal přestupek uvedený ve výroku I. tím, že stanovil zadávací

podmínky v zadávacím řízení v rozporu se zásadou přiměřenosti stanovenou v § 6 odst. 1 citovaného zákona a zásadou diskriminace stanovenou v § 6 odst. 2 ve spojení s § 36 odst. 1 citovaného zákona, když v bodě 1. písm. e) tabulky technické kvalifikace uvedené v čl. 11 zadávací dokumentace stanovil, že dodavatel splňuje kritérium technické kvalifikace *„seznam významných služeb poskytnutých za poslední 3 roky před zahájením zadávacího řízení včetně uvedení ceny a doby jejich poskytnutí a identifikace objednatele", pokud realizoval za poslední 3 roky před zahájení zadávacího řízení „alespoň 1 službu, jejímž předmětem bylo poskytování fyzické ostrahy objektu nebo objektů s výskytem kolejových vozidel určených pro veřejnou dopravu, kde bezpečnostní pracovníci musejí mít odborné školení pro vstup do kolejiště, kdy finanční vyjádření objemu této významné služby, realizované pro jednoho objednatele v průběhu alespoň jednoho roku (12 po sobě jdoucích měsíců) dosáhlo alespoň 30.000.000 Kč bez DPH a trvalo nejméně 24 měsíců"*, čímž stanovil zadávací podmínky tak, že vytvořily bezdůvodnou překážku hospodářské soutěže, a dne 18. 6. 2025 uzavřel s vybraným dodavatelem rámcovou dohodu. Postupem obviněného tak byl v šetřeném případě poručen zákonem chráněný zájem spočívající v řádné a férové hospodářské soutěži o uzavření a plnění rámcové dohody, tj. zájem na dodržení pravidel stanovených zákonem tak, aby bylo umožněno se o předmětnou veřejnou zakázku ucházet širokému okruhu možných dodavatelů. Z obecného pohledu je tedy nutno považovat přestupek obviněného za typově závažný, neboť došlo k vytvoření bezdůvodné překážky hospodářské soutěže (spočívající ve stanovení nezákonného technického požadavku v podobě dílčího požadavku na poskytování služeb fyzické ostrahy v objektu či objektech s výskytem kolejových vozidel určených pouze pro veřejnou dopravu) a v jejím důsledku ke zúžení možného okruhu potencionálních dodavatelů. Postupem obviněného tak byla dotčena zásadní fáze zadávacího řízení, a to samotné stanovení zadávacích podmínek, jež ve svém důsledku vedlo k omezení výběru dodavatele, neboť není vyloučené, že v případě, kdy by obviněný umožnil prokázání referenční zakázky bez omezení pouze na kolejová vozidla určená pro veřejnou dopravu, obdržel by více žádostí o účast a potažmo následně více nabídek.

124. Úřad má při stanovení konkrétní výše sankce povinnost zohlednit i dobu, která uplynula mezi spácháním přestupku specifikovaného ve výroku I. tohoto rozhodnutí a samotným potrestáním obviněného za spáchání daného přestupku (viz. např. rozsudek Krajského soudu v Brně č. j. 62 Af 123/2013-85 ze dne 9. 4. 2015).

125. Jak již bylo uvedeno výše, v šetřeném případě došlo ke spáchání přestupku uvedeného ve výroku I. tohoto rozhodnutí dne 18. 6. 2025. Vzhledem ke skutečnosti, že v šetřeném případě činí časový rozestup mezi spácháním přestupku a okamžikem potrestání pouhých 12 měsíců, neuplynula dosud dle Úřadu taková doba, která by svou délkou odůvodňovala snížení pokuty. Jinými slovy, podle Úřadu nelze uvedenou dobu považovat za takovou, která by měla významně ovlivnit výši uložené sankce ve smyslu výše citovaného rozsudku krajského soudu.

126. Úřad se dále zabýval tím, zda přestupek, za nějž je obviněnému nyní ukládán trest, není v souběhu s dalšími přestupky obviněného. Při tomto posouzení Úřad vycházel z právní úpravy obsažené v zákoně o přestupcích, jakož i z judikatury Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS"). Rozšířený senát NSS v rozsudku č. j. 5 As 98/2022-51 ze dne 9. 10. 2025 zdůraznil, že aktuálně účinné znění zákona o přestupcích představuje ucelený a předvídatelný systém pravidel pro posuzování souběhu přestupků a jejich trestání, přičemž hmotněprávní důsledky souběhu přestupků jsou úzce a neoddělitelně provázány s procesní úpravou společného řízení a rozhodným mezníkem pro časové vymezení vícečinného souběhu přestupků je okamžik zahájení řízení o některém z nich. Přestupek spáchaný až po zahájení řízení o jiném přestupku

již s tímto přestupkem netvoří souběh ve smyslu zákona o přestupcích, neboť o takových přestupcích nelze podle § 88 odst. 3 zákona o přestupcích vést společné řízení. NSS současně uvedl, že za této právní úpravy již není namístě vymezovat souběh přestupků analogií z trestního práva, neboť zákonodárce otázku časového ohraničení souběhu řeší přímo a výslovně. Rozšířený senát NSS se dále zabýval významem ust. § 37 písm. b) zákona o přestupcích, podle něhož se při určení druhu správního trestu a jeho výměry přihlédne zejména k tomu, že o některém z více přestupků, které byly spáchány jedním skutkem nebo více skutky, nebylo rozhodnuto ve společném řízení. NSS dovodil, že toto ustanovení dopadá pouze na případy, kdy společné řízení podle § 88 zákona o přestupcích mohlo a mělo být vedeno, avšak z určitého důvodu vedeno nebylo. Naopak v situacích, kdy zákon o přestupcích vedení společného řízení výslovně vylučuje (tedy právě u přestupků spáchaných po zahájení řízení o jiném přestupku podle § 88 odst. 3 zákona o přestupcích), nelze § 37 písm. b) zákona o přestupcích chápat jako prostředek k dodatečnému zohlednění jiných přestupků obviněného při ukládání správního trestu. V takových případech by uplatnění zásady absorpce bylo v rozporu se zjevně projeveným úmyslem zákonodárce, který přestupky spáchané po zahájení řízení o jiném přestupku záměrně vyňal z režimu společného projednání a úhrnného trestání.

127. Na základě výše uvedených východisek Úřad posoudil, zda v projednávané věci existuje důvod přihlédnout k jiným souběžným přestupkům obviněného ve smyslu § 37 písm. b) zákona o přestupcích, o nichž nebylo rozhodnuto spolu s právě projednávaným přestupkem ve společném řízení, ačkoliv to podle zákona o přestupcích přicházelo v úvahu. Úřad uvádí, že šetřený přestupek, resp. pokračování v přestupku, není v souběhu s dalším přestupkem či přestupky obviněného, proto se § 37 písm. b) zákona o přestupcích v projednávané věci neuplatní.

128. Úřad dále uvádí, že v souladu s § 37 písm. g) zákona o přestupcích při určení druhu správního trestu a jeho výměry přihlédl i k povaze činnosti obviněného.

129. Jako polehčující okolnost Úřad shledal, že obviněný zcela nevyloučil hospodářskou soutěž (avšak ji zásadně bezdůvodně omezil), neboť z vyjádření dodavatele SECURITAS s.r.o. vyplývá, že by tento dodavatel byl schopen šetřený požadavek technické kvalifikace splnit. Lze tedy dojít k závěru, že na trhu je další dodavatel, který by byl schopen daný požadavek splnit a nikoliv jen vybraný dodavatel.

130. Úřad neshledal v šetřeném případě žádné další polehčující ani žádné přitěžující okolnosti.

131. Úřad konstatuje, že pokuta v šetřeném případě je uložena ve spodní desetině horní hranice sazby pokuty stanovené zákonem, a dodává, že předpokládaná hodnota rámcové dohody činí 800 000 000 Kč bez DPH. Úřad má za to, že i z těchto důvodů nelze považovat výši uložené pokuty za nepřiměřenou.

132. Úřad při stanovení výše pokuty dále přihlédl i k ekonomické situaci obviněného, neboť v určitém případě se pokuta, byť uložená v minimální výši, může jevit jako krajně „nespravedlivá“. Nepřípustné jsou pak takové pokuty, jež mají likvidační charakter. Z výroční zprávy obviněného za rok 2024 vyplývá, že obviněný v roce 2024 dosáhl čistého obratu ve výši 26 551 085 000 Kč, přičemž lze předpokládat, že ačkoliv Úřad nedohledal údaje vztahující se k roku 2025 či 2026 nedošlo k v tomto období k radikálnímu snížení uvedené hodnoty či zcela zásadní změně ovlivňující hospodaření či hodnotu majetku obviněného. Obviněný tedy hospodaří s prostředky v řádech miliard korun českých. Ukládaná výše pokuty přitom není v porovnání s částkou, se

kterou obviněný hospodaří, jakkoliv excesivní. Úřad je tak přesvědčen, že nelze označovat uloženou pokutu za nepřiměřenou ekonomické situace obviněného v tom kontextu, že by ji bylo možné považovat za likvidační či za nepřiměřeně zasahující ekonomickou podstatu obviněného (a v tomto smyslu nespravedlivou).

133. V této souvislosti Úřad poznamenává, že pokuta uložená obviněnému za nedodržení postupu stanoveného zákonem má mj. splnit dvě základní funkce právní odpovědnosti, a to funkci represivní – postih za porušení povinností stanovených zákonem, a funkci preventivní, která směřuje k předcházení porušování zákona, resp. k jednání, které je se zákonem v souladu. Má-li pokuta tyto funkce splnit, je zřejmé, že musí být natolik intenzivní, aby byla zadavatelem pociťována jako újma, neboť uložením velmi nízké pokuty by nedošlo k naplnění jejího účelu, tj. sankce za protiprávní jednání. Výše sankčního postihu proto byla Úřadem stanovena i tak, aby nedošlo k bagatelizaci následků přestupku. Stanovená výše pokuty podle Úřadu dostatečně naplňuje obě funkce právní odpovědnosti.

134. Úřad posoudil postup obviněného ze všech hledisek a s ohledem na výše uvedené rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozhodnutí.

135. Pokuta je splatná do dvou měsíců od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet místě příslušného Celního úřadu v Praze zřízený u České národní banky číslo 3754-67724011/0710, variabilní symbol – IČO obviněného.

K výroku III. rozhodnutí – uložení úhrady nákladů řízení

136. Podle § 93 odst. 1 písm. i) zákona o přestupcích se ve výrokové části rozhodnutí o přestupku, kterým je obviněný uznán vinným, kromě náležitostí podle správního řádu uvede výrok o náhradě nákladů řízení.

137. Správní orgán podle § 95 odst. 1 zákona o přestupcích uloží obviněnému, který byl uznán vinným, povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou. Pokud bylo rozhodnutí o přestupku zrušeno jiným orgánem veřejné moci a tato skutečnost má za následek nesplnění podmínek pro uložení náhrady nákladů řízení, správní orgán nahrazené náklady vrátí.

138. Vzhledem k tomu, že zákon o přestupcích v současné době náklady řízení blíže neupravuje, musel Úřad vycházet z obecného právního předpisu, kterým je správní řád.

139. Podle § 79 odst. 5 správního řádu uloží správní orgán povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti. Podle citovaného ustanovení správního řádu výši paušální částky nákladů řízení stanoví prováděcí právní předpis. Tímto předpisem je vyhláška č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení (dále jen „vyhláška“), která v § 6 odst. 1 stanoví, že paušální částka nákladů správního řízení, které účastník vyvolal porušením své právní povinnosti, činí 2 500 Kč.

140. Jelikož v daném případě Úřad zahájil řízení o přestupku z moci úřední, neboť dospěl k závěru, že se obviněný dopustil přestupku, je zřejmé, že řízení bylo vyvoláno porušením právní povinnosti obviněného, a Úřad je tedy povinen obviněnému uložit náhradu nákladů řízení ve výši stanovené vyhláškou. Z toho důvodu Úřad rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku III. tohoto rozhodnutí.

141. Náklady řízení jsou splatné do dvou měsíců od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže zřízený u pobočky České národní banky v Brně číslo 19-24825621/0710, variabilní symbol 2026000041.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí lze do 15 dnů ode dne jeho doručení podat rozklad k předsedovi Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, a to prostřednictvím Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže – Sekce veřejných zakázek. Včas podaný rozklad má odkladný účinek. Rozklad a další podání účastníků učiněná v řízení o rozkladu se podle § 261 odst. 1 písm. b) zákona činí výhradně prostřednictvím datové schránky nebo jako datová zpráva podepsaná uznávaným elektronickým podpisem.

otisk úředního razítka

Mgr. Markéta Dlouhá
místopředsedkyně

Adresát/i:
JUDr. Jaromír Císař, Ph.D., advokát, Hvězdova 1719/2b, Nusle, 140 00 Praha 4

Vypraveno dne:
viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy